86
87

שנה טובה לכוכבים

איזו שנה צפויה לסטארים של הספורט הישראלי? -- הכוכבים עונים ■ האסטרולוגית חוה מזר העלתה על שולחן ניתוחיה את השנים שיעשו לנו גם את השנה הקרובה: על הצפוי להם ונהם - בעמודים הבאים

אסטרולוגית חו... ליד שולחן עב... בעת הכנת ... הכוכבים וה... לכוכבי הספ... ישראל (צל... קצור)

שבוע ספורט

מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל': (03)439442

© כל הזכויות שמורות ל„מעריב"

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

בשער

זו היתה השנה שלהם (מימין, ע"מ השעון): סרגיי בובקה, לארי בירד, איוואן לנדל, דייגו מראדונה, בוריס בקר ומאט באיונדי

מה בגליון

6: כדורגל+; 7: מה היה יהיה; 8: אמציה לבקוביץ', דירה חופשית; 9-10-11: סיכום השנה – דוד אייגר; 12-13: פוסטר: מראדונה ושאר העולם; 14-15: (ה)שלום) תקוה של נתניה; 16: דו"ח של יאיר שרון על אורטן; 17: כדורסל+; 18: תחזיעוטו; 20: נ.ב.א; 21: דור העתיד; 22: חטיף.

פורום פילם

DOLBY STEREO

שוורצנגר

וושינגטון פוסט:
סרט פעולה עם איכות מדרגה ראשונה!

ניו-יורק ניוז:
סרטו הטוב ביותר של שוורצנגר עד היום!

ניו-יורק טיימס:
הסרט נותן לנו כל פעולה שהבטיח...

וול-סטריט ג'ורנל:
יוצא מן הכלל...

SCHWARZENEGGER
RAW DEAL

עסקה ללא רחמים

ארנולד שוורצנגר, קטרין הרולד, סם ונמייקר, סטיבן היל

צלם: **אלכס תומפסון** ("שנת הדרקון") עריכה: **אן קוטס** ("לורנס איש ערב")

שבוע 2	**תל־אביב** „אסתר" ליל שעי' 10 12.15 מוצ"ש 9.40 - 7.15 ימי חול 9.40 – 7.15 – 5 מכירת הכרטיסים לשבוע מראש בקופה הקולנוע ובמשרדי הכרטיסים.	**חיפה** „ארמון" גם ל"ל שעי' 10	**ר"ג** „ארמון" גם ל"ל שעי' 10	**רחובות** „חן"
		ירושלים „אורנע"	**אשדוד** „אשדוד"	**נתניה** „שרון"

חוה מזור

שנה חדשה – תקוות חדשות. למה לצפות – בתחום האישי והמקצועי? מה מבטיח גלגל המזלות, לכמה מכוכביו הבולטים של הספורט הישראלי? מה צופנת בחובה 1987 לקוין מגי כדורסלן מכבי ת״א, או לרוני רוזנטל „האיש שלנו״ בכדורגל האירופי? למה עשוי לצפות עמוס מנסדורף, „ספורטאי השנה״ של „מעריב״, „אתלטית השנה״ סיגל גונן ואחרים?

הנה מה שהעלו המפות האסטרולוגיות שלהם:

עמוס מנסדורף: שינויים

נולד בשילוב של מאזניים עם אריה – קומבינציה המצביעה, מחד, על איזון ומופנמות לעומת גאוה, חוזק וסמכות – מאידך גיסא. הצד של אריה, נותן לו את החיוניות והשאיפה לגדולות: את הכוח להילחם כמו אריה, ליצור במגרש מנהיגות ודראמה ולהפיל סביבו חללים.

הכוכב המסמל אינדיווידואליזם, חשיבה מקורית, חדשנית ויוצאת דופן, עם רעיונות מבריקים וכושר המצאה – מקרין בצורה כזו, שתיתן לעמוס רצון לשינויים ולחידושים, עם התעניינות בחדש ובבלתי רגיל, וכמובן – הפתעות. כדאי לשים לב לכך בין פברואר ואמצע מאי, וכן לקראת סוף השנה. מכל מקום, התקופות הבעייתיות צפויות בין המחצית השניה של ינואר: השליש האמצעי ביוני, וכן בשליש האמצעי באוקטובר, כתוצאה מתנאים חיצוניים בלתי צפויים.

השנה טומנת בחובה שינויים מסעירים, חלקם בלתי צפויים: נסיעות רבות, עיסוק נמרץ, תכוף: היום פה, מחר שם. מגעים עם אנשים מעניינים ומגוונים וכן אפשרות לכיוון חדש, לקראת סוף השנה.

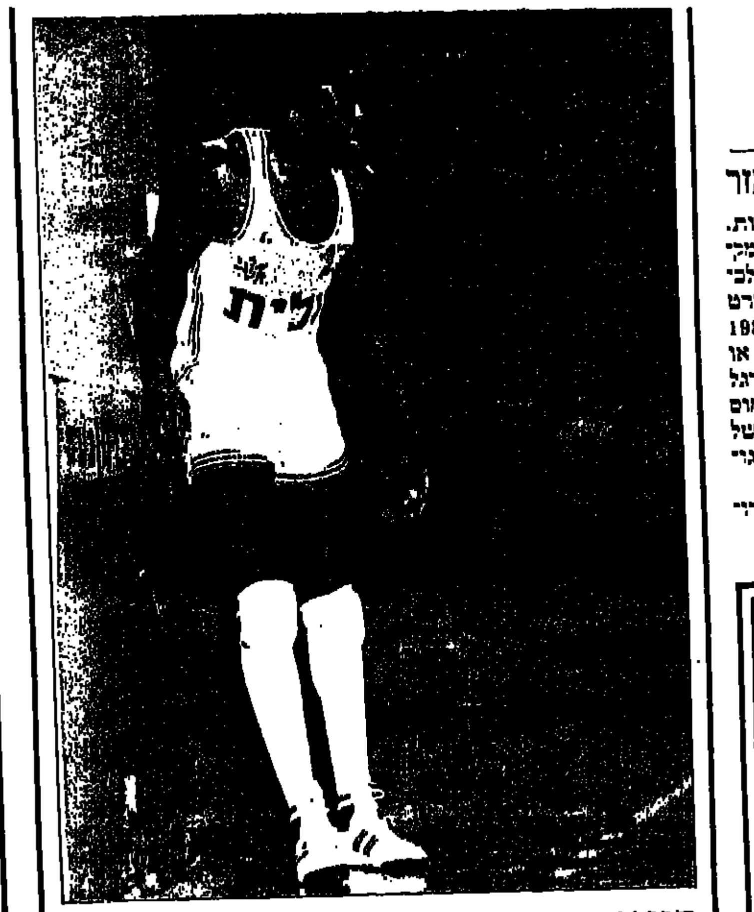

קווין מגי: חידושים

נולד בשילוב של דלי עם סרטן והמפה כולה מאופיינת הכך שמדובר בטיפוס יוצא דופן, חסר מנוחה ואינדיבידואליסט. השנה מסתמנת בהשלמת פרוייקטים ישנים וחיפוש אחר התעניינות חדשה, מעניינת ומגוונת.

הטון שנותן מזל דלי, יביא לחיפוש אחר רעיונות לא־שגרתיים הקשורים להמצאה, חברויות חדשות, וכן להיות מעורב במיוחד בתוך קבוצות ואירגונים גדולים. תחילת השנה נפתחת באופטימיות. חברים וידידים ישחקו תפקיד חשוב בחייו, עם אפשרות לנסיעות, הכרויות חדשות מסעירות וכן הפתעות. בתקופת הקיץ יש להימנע מפעולה אימפולסיבית והחלטות פזיזות. יהיו תקופות שבהן יהיה מרדן ובלתי צפוי, דבר שעלול לגרום לפעולה רדיקאלית, אותה לא צפה מראש, וכן לא את אלה הסובבים אותו. העצה שלי: בתקופת יולי – ספטמבר, אפשר לשנות מסגרות באופן טבעי, מבלי להפוך את כל החיים על פיהם. לקבל ראיה חדשה ומקורית ולתרגמה לסדר ואחריות שיכול להביא להישגים. להימנע רק מרוב מתח ואנרגיה פורצת, לא להיכנס לקונפליקט מיותר ולהתרכז במטרה בונה וקונסטרוקטיבית.

סיגל גונן: הפתעות

נולדה בשילוב של טלה ושור. צד אחד באישיותה פורץ, סוחף ומלא אנרגיה. האחר – מחפש את השקט והשלווה, את הפינוק והבטחון.

תקופת ינואר, וכן יוני עד אוגוסט

וגם נובמבר, מצביעה על דיסאוריינטציה בכיוון: אי־יציבות עם נטייה לאשליות וראיית דברים שלא בעיניים מציאותית. ייתכן שאי הבהירות, כתוצאה מפעילותם של גורמים חתרניים, יביאו אותה למצבים לא שלמים וכתוצאה מכך תיקלע לאי־יכולת להגיע לתיפקוד מלא ומכסימאלי. מכל מקום, החיוניות עלולה אז להיפגע על־חשבון ההישגים. יש איפוא להימנע מלהיכנס למאבקי כח, השמצות ופעילות־יתר, הקשורה בנעשה מאחורי הקלעים, דבר שעלול לרמוז על קיץ מתסכל ומעייף.

התקופה הפרודוקטיווית והפעילה, עד כדי הפתעות, צפויה בין 21 בפברואר עד סוף מארס. אז כוכב המזל שלה, יחד עם הפתעות וקידום, שיהיו בהקרנה הארמונית במיוחד, עשויים לרמוז על תקופה שבה הבטחון העצמי יגבר ויווצרו אפשרויות לקידום ולמימוש הזדמנויות. השנה הקרובה תהיה מאופיינת אצלה ברצון להגיע להישגים משמעותיים, למרות בעיות חיצוניות מקשות, העלולות להשפיע עליה, פסיכולוגית. כדאי לה להשקיע את כל המשאבים הנפשיים והפיסיים, ליעד ברור ומוגדר.

משה פונטה: מבחנים

נולד בשילוב של בתולה עם תאומים. יש אצלו ביקורתיות ושאיפה לשלמות מצד אחד; חוסר מנוחה ואוורירות מצד שני. התחזית ל־87' מאופיינת ע״י תקופה של אחריות, התמדה ותיכנון העתיד. תקופה של מבחן ורצון עז להגיע לשלמות בכל דבר. האידיאל יהיה גדול מהרגיל ויהיה קיים רצון להגיע להישגים אדירים.

כדאי לראות מצבים ואנשים בעיניים מציאותיות ומפוכחות. לטפס לאט, אך בביטחה לעבר יעד ברור ומוגדר. להימנע מהפרעות חיצוניות ורגשיות, העלולות לפגוע או לפגום בכוח השיפוט.

תקופה בעייתית צפויה בין מארס לאמצע אפריל, וכן לקראת סוף נובמבר ותחילת דצמבר. אך בעיקרון, אפריל/מאי נותן דגש על אמביציה, פרסטיז'ה ורעיונות מעשיים להגיע לפיסגה. תיתכן קבלת אחריות ויכולת להראות מה הוא מסוגל לתת ולבצע. יוני וספטמבר, תקופה לתכנון ולמשטר עצמי לטובת ההישגים.

יעקב הרשקו: עיכובים

נולד בשילוב של גדי ושור, המצביע על רצון לקביעות ולביטחון וכן על מעשיות ושאפתנות.

השנה משולבת בקומבינציה של התרחשויות בלתי צפויות ומפתיעות, עם שאיפה לשינויים, עצמאות ומקוריות. במיוחד בתקופה שבין אמצע פברואר עד סוף מאי וכן בדצמבר. מצד אחד, שאיפה חזקה לרוץ ולפרוץ קדימה, ומצד שני – קיימת אחריות, עם תחושה של הגבלה בפברואר, מאי, והמחצית הראשונה של נובמבר.

חשוב לפתח גישה קונסטרוקטיבית והתקרבות למטרות המוצהרות: שהגישה הכללית תהיה מעשית, קונקרטית ויציבה. בתקופה שבין מאי עד אוגוסט, צפויים שיבושים ועיכובים. זו תקופה שבה הבטחון העצמי עלול לרדת לשפל, או ששינוי מסוים שיעבור, יהיה קשה מבחינה פסיכולוגית. חייב לסגן מצבים כדי לא להיכנס לדוחק נפשי.

מכל מקום, התחזית גם מצביעה על רמזים של הפתעות ופריצת מסגרות, במיוחד כאשר יקבל את החיזוקים והתמיכה החשובים לו כל כך.

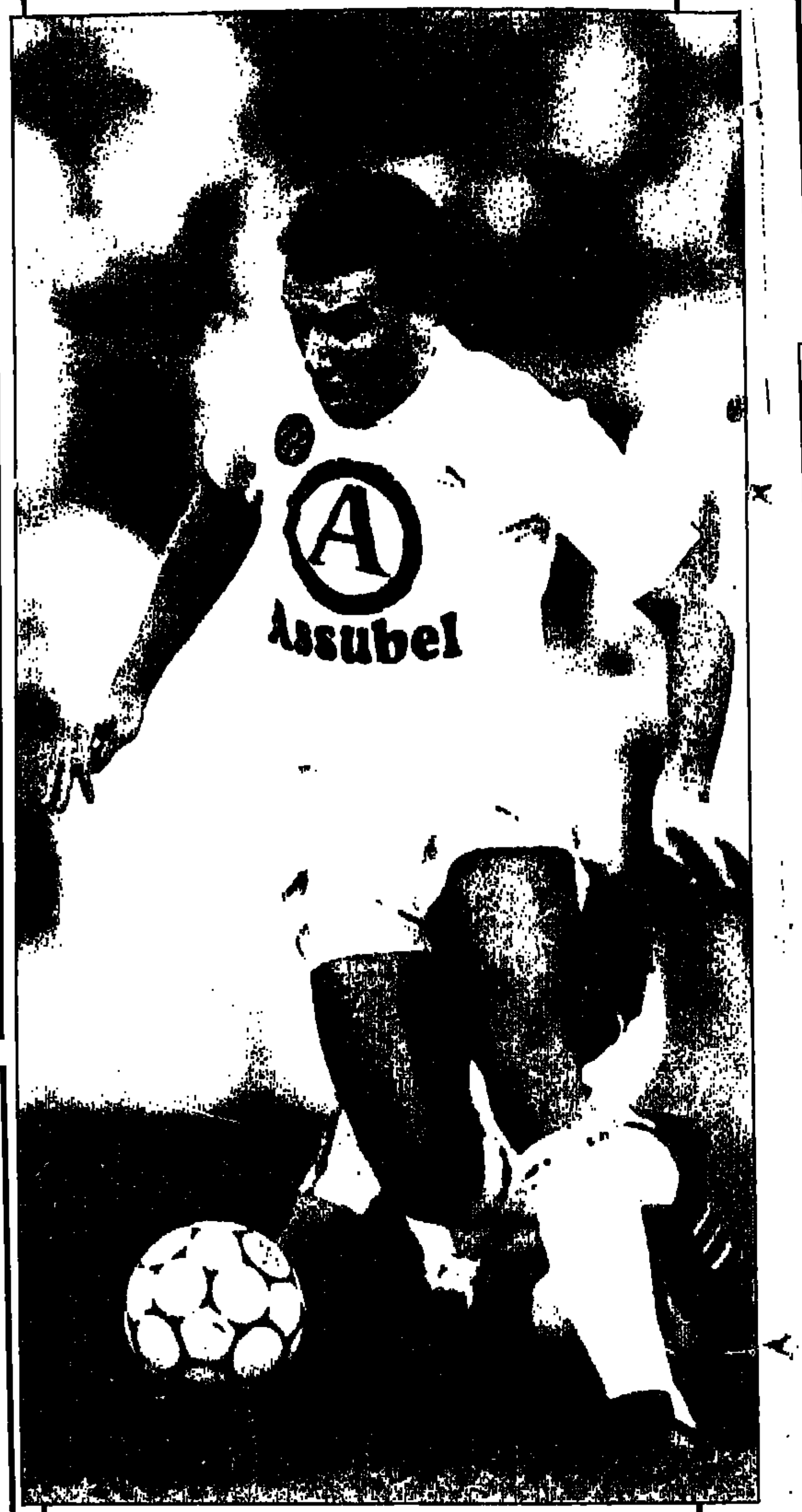

רוני רוזנטל: סטאטוס מקצועי

נולד בשילוב נמרץ וערין של מאזניים וטלה. התחזית ל־87' מאופיינת בשינויים מסעירים, שלא תמיד יצפה להם מראש. חוסר סיפוק מרוטינה מסויימת תגרום לפריצת קו חדש. שנה עסוקה וקומוניקטיבית במיוחד: פגישות עם אנשים שונים. עדיין יוצצו רעיונות חדשים, חברים חדשים והזדמנויות בלתי צפויות. יתכן גם שינוי בסטאטוס האישי. כדאי להיות עירני במיוחד לכל הזדמנות בלתי שיגרתית.

תחילת השנה מאופיינת בעומס נפשי לא קטן. יתכן מאד שבאפריל יחוש בצורך לשינוי. לקראת סוף יולי עד אמצע ספטמבר, צפויה תקופה מרדנית ולא צפויה במיוחד, או הפרעה חיצונית שתגרום לשינוי. ייתכנו שינויים בסטטוס המקצועי בתקופה שבין ספטמבר לנובמבר. השנה בכללותה מאופיינת במגעים רבים הקשורים עם חו״ל.

„מעולם לא נפגשתי עמם"

חוה מזור, 10 שנים עוסקת באסטרולוגיה. פירסמה מאמרים מקצועיים בתחום זה ב„ידען הדליי", כטאון לעניייני אסטרולוגיה. מזכירת איגוד הטניס – אך לדבריה אינה מכירה אישית את הספורטאים אלא רק באמצעות מפות אסטרולוגיות. בעבר הכינה כאלו גם לאבי כהן, בני בלם, מיקי ברקוביץ', דורון ג'מצ'י ואחרים – „ומעולם לא נפגשתי איתם פנים אל פנים". לצורך הכנת התחזיות הסתמכה רק על תאריך לידה, שעת לידה ומקום לידה.

טל סנונית: לחצים

נולד בקומבינציה אמביציוזית ביותר: שילוב של אריה עם תאומים ועקרב. התחזית מצביעה על הזדמנויות קידום ורצון עז לנהוג בהחלטיות ויעילות. אך לא אחת יחוש שרצון לשינוי מסוכל בכורח נסיבות או בידי בני אדם. הרצון יהיה לנסוע, להרחיב אופקים בדרכים מגוונות – מבחינה פיסית ומנטאלית.

לאחר מארס 87' יהיה קיים דגש על עניינים הקשורים לחו״ל, וכן – אם קיים רצון לכך –ללימודים גבוהים. תקופה פוריה עד אופטימית צפויה במארס וכן מסוף אפריל עד אמצע מאי – למרות שמקור מסוים גורם ללחצים כפייתיים לא קטנים. בין יולי עד אמצע אוקטובר יש לצפות לבעיות במישור האישי־רגשי. כדאי לשים לב להיבט בר־מזל לקראת סוף יולי עד אמצע ספטמבר לערך, שינטרל את ההיבט הקודם. קיים צורך לפעול בצורה עצמאית, מקורית וחדשנית – שיתבטא בהפתעות, למרות ההגבלות.

יוסי בוגן: תקופה לוחצת

נולד בשילוב של בתולה עם גדי וזו קומבינציה של אחריות ורצינות עם רצון לאהדה ולחיזוקים.

השנה הבא תאופיין בשאפתנות להגיע להישגים אדירים, לעתים עד למעלה מקצה היכולת. האנרגיה תהיה גדולה, עם יכולת להתגבר על מיכשולים ותיסכולים. יתכנו הזדמנויות לקידום וכן התרגשויות רבות בשל תמורות מקצועיות ונסיעות. המתחים הרגשיים יהיו גדולים, בשל פעילות מקצועית אינטנסיבית. התקופה שבין סוף אוגוסט לאמצע אוקטובר לערך, יכולה להיות תקופת מפתח. אפשר לדחוף תכניות קדימה למרות תקופה לוחצת ומאמץ אינטנסיבי לא קל, שיכול לגרום חרדות.

כדאי לשמור על שיקול דעת ושיווי משקל נפשי יש ללכת בקצב איטי אך בטוח ולא לדחוק את הקץ. להימנע מהחלטה אימפולסיבית וקונפליקטים, העלולים לגרום להפסקת פעילות סדירה. אך בסיכומו של דבר, כדאי להתרכז במטרה.

יהודה בן־חיים: תמיכה

נולד בשילוב של מאזניים עם קשת. מאוזן מצד אחד – תוסס, חסר מנוחה ונמרץ מצד שני.

השנה הקרובה תאופיין אצלו בשינויים בלתי צפויים מראש. חוסר סיפוק ממצב קיים, מצביע שהחיים עומדים לקבל תנופה בכיוון שונה. זו תהיה שנה עסוקה ביותר, עם אפשרות לנסיעות, לגיוון ולהכרויות עם אנשים אחרים ממה שהכיר עד

כה – במיוחד בתקופה שבין סוף ינואר לתחילת מארס. תקופה משמעותית תהיה בין 8 בספטמבר לערך עד 22 בנובמבר. חשוב שהמוטיוואציה תהיה פוזיטיבית ובונה. זה הזמן לפעולה, וקרוב לוודאי שתקופה זו תכתיב את מהלך פעילויותיו בהמשך, למרות לחצים ועומס לא קטן, באוקטובר. בשנה זו יש להימנע מהתלהבות־יתר, מציפיות ותקוות מופרזות.

מה שקשור לצד האדמיניסטרטיבי, עלול לעכב אצלו, לעתים, את ההתגשמות האידיאליסטית או את ההתפתחות המקצועית. יש לשים לב לתקופות: ינואר; סוף יוני עד יולי, וכן בנובמבר. הפעילות שמאחורי הקלעים נראית מבולבלת ומעורפלת, ולכן חשוב שהשנה יקבל את כל התמיכה של האחראים לענף.

אבן ברנשטיין: יוזמות חדשות

נולד בקומבינציה כוכבית של טלה עם סרטן. קיים הצד האמביציוזי, הדרמאטי מצד אחד – אהבת הבית וחיק המשפחה מצד שני. השנה הבאה תאופיין בפעילות רבה, ביוזמות חדשות שאותן יחוש כבר בשני החודשים הראשונים של השנה.

נסיעות, קידום, הכרה, פרסטיז'ה והתרחבות, צפויים החל ממארס לתקופה של שנה. יש לשים לב לתקופה שבין תחילת מארס, סוף אפריל, סוף יוני ואמצע אוקטובר. מכל מקום בין פברואר לאמצע יוני וכן בדצמבר

יהיו פה ושם דאגה מסויימת או אכזבה. כדאי לכן שתהיה בו אמונה ביכולת לבצע דברים, לא לתת לחששות או לחרדות להשתלט עליו – כדי שלא לנטוש את היעד האידיאליסטי. באוקטובר או נובמבר הלחץ והעומס הנפשי עלול להיות רב. להשתדל שהמאמץ יהיה מרוכז וקונסטרוקטיבי, להימנע מהפרעות חיצוניות שעלולות לפגוע בהשגים.

זירה חופשית

ארל: בכל זאת פנינה

ברצוני להתייחס לדברי אברהם שרון ו„שבועספורט" (27 בנובמבר) על ארל (הפנינה) וויליאמס. בתקופה קצרה יחסית, נתגלה לרמלה כשחקן מועיל ביותר. מחזיק בשיא הקליעה והריבאונד. רמלה בזכותו בפיסגת הטבלה הארצית והוא מושך קהל רב למשחקיה.

נכון, הריב פוחד ממנו – אך אין רע בכך. יתכן שהוא בעייתי מעט, בהתנהגותו, אך מה שיש לו בכדורסל רואים מכל תנועה – ולשם כך הוא כאן. צדיק הכותב כשקבע כי „לעולם אין מהלכיו ניתנים לצפייה – קל וחומר לתיכנון". שרון שרצה להכפיש את שמו של ארל, אינו יכול להתכחש לעובדות: ארל בכל זאת שחקן גדול, אחד משחקני החיזוק הטובים ביותר שנראו בארץ, אם לא הטוב בהם. אין לשכוח את עברו המזהיר במכבי ת"א. לאחר שעזב את מכבי – היא לא חזרה עדיין לזכות בגביע אירופה.

ירושלים — אהרון פסין

גם יצחק גוזלן

בכתבה המעניינת שפירסמתם על כדורגלנים יהודים בקבוצות ערביות, שכחתם משום מה את יצחק גוזלן, שחקן הפועל באר שבע ומכבי ת"א לשעבר, כדורגלן הנבחרת – המשחק כיום בקבוצה הערבית הפועל אל־עוברה בליגה ג' מחוז הנגב.

איפקים — אלברט בן־קימון

הרכזים

אמציה לבקוביץ'

הכל יודעים כיום שהרכז, בכל ספורט קבוצתי, הוא המוח שמאחורי המשחק. כך הדבר בכדורסל, כך בכדורעף, ואם תרצו – זה קיים גם בכדורגל, אם כי במינוח אחר.

עיינתי השבוע בלוח השנה של מרכז הפועל, ומצאתי בו הירכיה פיקודית ברורה. בראש הפירמידה המזכ"ל, ומתחתיו ראשי האגפים לספורט ולספורט עממי. רק מתחתם כל הענפים – והם כולם שווים למלכות: שחמט כמו קליעה, התירה כמו כדורגל.

יתכן שאני בור גמור בנעשה כיום בספורט הישראלי, שהרי אני עובד עתה באפריקה – אבל אין לי ספק כי הכדורגל הוא עדיין מקור הכוסתו של כל הספורט שלנו, באמצעות הטוטו כמובן. מי שאינו חושב כך, שינסה לעשות טוטו מטניס או מגלגלי העץ, האתלטיקה או המשקולות.

ובכל זאת, במרכז הספורט הגדול ביותר בישראל, ממונה על הכדורגל רק רכז – וזה הפונקציונר מספר 1 של הענף מספר 1, אולם בהירכיה מגלים את שמו רק באותיות קטנטנות, כיאה מן הסתם למעמדו, ואולי זה גם ביטוי להתייחסות אל נושא המשרה הזאת.

ובכל זאת, על־פי אותו רכז יישק כל דבר: הוא זה שמחליט בשביל אנשי מקצוע ממדרגה ראשונה כמו שוייצר, שרף או שניאור. הוא זה שמתגאה על כך שקבע כמה שחקנים מותר להעביר מקבוצה לקבוצה; הוא זה שהכתיב את סעיפי תקנון התשלומים לשחקנים ולמאמנים, והוא זה שהורה כמה קבוצות יהיו בליגה ומה יהיה מבנה הליגות.

הרכז היה גם ראש המשלחת בפרשת קובלנץ המפורסמת, לפני שנתיים. המאמן שילם בה את המחיר ועף מתפקידו, אבל הוא, הרכז, קיבל פרס ויהיה הבלדר שיישלח לגרמניה להזמין את יו"ר ההתאחדות הגרמנית ולחתום על החוזה להבאת נבחרת גרמניה בכדורגל לביקור, בקרוב בישראל. כאילו שב־1986 לא קיים טולקס.

גם במרכז הספורט השני בגודלו יש רכז, אבל שם הוא רק עושה דברו ושליחו של מי שנחשב כבר שנים לא מעטות לנציג מספר 1 של אותו מרכז בהתאחדות לכדורגל. ובמוסד הזה, מספר 1 של מכבי הוא מספר 2, קבוע נצחי. מינוי לכל החיים.

לפונקציונר הזה יש בייבי משלו. הוא מטפח אותו בשקידה רבה כבר שנים לא מעטות. הכניסה לאירופה, זה שמו של אותו בן תפנוקים וטיפוחים, שאביו נהנה ממנו כבר שנים רבות. מקונגרס לקונגרס כוחו עולה, אבל הכדורגל שלנו רק מתרחק מאותה אירופה שאליה הוא מבקש להכנס, ושוקע עמוק יותר ויותר באוקיאניה.

לפני ימים אחדים התבשרנו כי בקונגרס הבא – שימו לב: ב־1988 (!) – ידונו מחדש במעמדו של הכדורגל הישראלי, ואז גם יקבע היכן ישובץ: באוקיאניה, דרום־אמריקה או אירופה. עד אותו קונגרס גם יימשכו מן הסתם מסעות השתדלנות על פני העולם כולו. ואחרי 88' יהיה הקונגרס שלפני גביע העולם של 1990, וגם אז יהיו מסעות, ושוב יהיו הבטחות וייפתחו תקוות, אשר ברובן אינן אלא אשליות ומקסמי שווא.

למסע האחרון של אותו פונקציונר ניצחי לעוד קונגרס, זה של אוקיאניה, הוא יצא רק כדי להביא משם נייר סטנסיל אחד ובו תאריכי המשחקים של ישראל ב־88', אבל גם את ניר הסטנסיל הזה הוא ירשום כציון דרך לכניסה לאירופה.

השבוע חוגגים בישראל 50 שנה לתזמורת הפילהרמונית, מוסד העומד על רמה מקצועית בין־לאומית גבוהה ביותר. ראיתי בהתרגשות את הטקס שבו מונה זובין מהטה כמנהל מוסיקלי של התזמורת לכל ימי חייו, וחשבתי לעצמי: הנה, גם בכדורגל שלנו יש בעל תפקיד לכל ימי חייו. ואם למרות זאת הכדורגל שלנו מתנהל – אפילו הוא, וגם הרכז האחר, אינם יכולים להפסיק את המנגינה שלו. ■

מה היה/יהיה

טובי פולק

שלמה שרף: אני לא מקלל...

שלמה שרף: מי מקלל, אני!??

מחשבי העיתונים כבר מחשבים להתפוצץ העונה מרוב חומר הכותרות על יחסי מאמן מכבי חיפה שלמה שרף, עם שחקני קבוצתו, אוהדיה, מנהליה ומי לא. כל חיפני זב חוטם אשר מחשיב את עצמו ראה חובה להעיר מפה ומשם על כל דבר שזז שם.

הכותרות, רובן ככולן, סיפרו על המאמן שרף המקלל, הזועף, סר וזעף.

– שלמה שרף, רציתי לדבר איתך על סגנון.

סגנון? למה דווקא איתי?

– אני יודע? אני קורא עיתונים, ושומע על שרף שמקלל, צועק, כועס...

נו טוב, הדיווחים הרי באים מהעיתונאים החיפניים, אשר – אם זה עדיין לא ידוע לך – כולם אינטרסנטים, יד אחת נגדי.

– אז זה עשן ללא אש?

תראה, זה לא סוד שיש השנה בעיות כאלו ואחרות בקבוצה. כשמצליחים – הכל נעלם; כשהעסק צולע – הליכלוך מתחיל לצאת החוצה. אז קורה שמתפרצים.

– אבל קללות? מי צריך את זה?

אני לא יודע מה זה קללות. עבודת מאמן כדורגל היא דבר דינאמי, וקורה שמתפרצים.

– אז שלמה שרף הוא לא דבר כל־כך נורא, כמו שזה מצטייר בתיקשורת?

אגיד לך כך: עם העיתונאים החיפניים (של כל העיתונים) אני בכלל לא מדבר. כל דבר שיוצא להם מהעט הוא אינטרס נטו. זו לא עיתונות. מה שעושה העיתונות המקומית באיזור, אלו בכלל דברים מתחת לכל ביקורת. אם המציאות היתה כמו שהיא מצטיירת בדיווחי החיפנים – לא הייתי יכול לצאת מהבית. עובדה: כל מי שבא מהמרכז להתארח בחיפה מתרשם לגמרי אחרת. ■

אריה זייף: העיקר שגביע הטוטו נושא רווחים

היצור המשונה הזה, הקרוי „גביע הטוטו" לא מצליח להתרומם, על־אף כל מאמצי ההחייאה. בשבת האחרונה לא הגיעו לכל המגרשים גם יחד צופים כמו שמגיעים לאולם כדורסל במשחק מעט מעל־לממוצע.

אבל השיא הודפס על טפסי הטוטו של השבת האחרונה. מהצד האחורי של טופס הטוטו הודפסו טבלאות גביע הטוטו העדכניות, לנוחיות הקהל. שם, בטופס הטוטו הרשמי הוענקו למנצחים שתי נקודות עבור ניצחון. לאחרים, כאלה האמונים על הרכבת הטבלאות בעיתונים – היה ברור שעבור ניצחון מקבלים שלוש נקודות, גם בגביע הטוטו. אחרי בירור יסודי ומקיף, הואילו בטוטו להודות שטעו.

– אריה זייף, יו"ר מועצת ההימורים. אז גם אתם לא לוקחים את המפעל ברצינות?

אנחנו? מה פתאום? בשיא הרצינות.

– הדפסתם טבלאות שגויות על טפסי הטוטו שלכם...

מה אתה אומר? זו הפעם הראשונה שאני שומע על זה. אבל תראה, טעויות קורות, ולנו אין מונופול עליהן. זה קורה גם אצלכם בעיתונים.

– אבל לא זה העיקר: עכשיו כבר ברור, שעל־אף כל מאמצי ההחייאה, הילד הזה הקרוי גביע הטוטו הוא די מת מבחינה קלינית.

אתה צודק ולא צודק. אמנם הגדלנו מאוד את סוכמי הכסף המשולמים למי שיזכו במקומות הראשונים. על פי המחזור האחרון – גם זה לא השפיע. אבל את המבחן האמיתי נראה רק בפגרה הארוכה, של שלושת השבועות. אולי תהיה התאוששות.

– אז זה רחוק עדיין ממה שבאנגליה קוראים גביע החלב...

כמובן שאין מה להשוות. אולי כשיעברו מספיק שנים. אנחנו צעירים, רק בני שלוש. בכל אופן, המטרה הבסיסית של הטוטו הושגה: כמות הטפסים שנשלחה לא נפלה משבתות של ליגה. אם היינו מפרסמים טוטו של הליגה האנגלית – היינו מקבלים אולי 50 אחוז מכמות הטפסים. ■

אריה זייף: העיקר הרווחים

צבי שרף: הבית הוא עדיין מבצר באירופה

עוד שישה ימים חוזרת מכבי תל־אביב לזירת בית הגמר האירופי, מול אורטז הצרפתית. ושוב, היא גוררת עימה הפסד בית. בשנה שעברה זה היה מול ריאל מדריד, השנה – התבוסה הנוראית למילאנו.

– צבי שרף, מאמן מכבי. בשנתיים־שלוש האחרונות דומה שכבר אין משמעות לביתיות.

זה לא מדויק. אמנם פעם אי־אפשר היה לחשוב על הפסדי בית של מכבי, ריאל, או הקבוצות האיטלקיות. היום כבר קורה שמנצחים קבוצות כאלה, גם בביתן.

– אז כל החישובים המוקדמים על מי שמנצחת לפחות משחק חוץ אחד היא כבר מועמדת בטוחה לגמר, כל זה כבר לא אקטואלי?

שלא תבין אותי לא נכון. לקבוצת בית יש עדיין יתרון מאוד משמעותי. אמנם לא כמו פעם, אבל יתרון יש. מכל מקום, העובדה היא שעל־אף שנוצחנו בבית, אנו לא מרימים ידיים. גם ריאל לא.

– ואולי זה שרוב קבוצות בית הגמר משחקות יחד כבר כל כך הרבה שנים, הן כבר מכירות זו את זו מספיק טוב?

גם זה עוזר. אבל בליגה קשה כמו בית הגמר של האלופות, כל משחק הוא סיפור חדש. החישובים לא עולים בקנה אחד עם ההפתעות. ואולי זה כבר לא הפתעות. ■

צבי שרף: לא מרימים ידיים

כדורגל +

א. טבק

נס כלכלי בבירה

הוויכוח בין יו"ר בית"ר ירושלים, עו"ד רוני בר־און, ומי שהחזיק בתפקיד עד תחילת העונה, משה דדש, על גובה חובות האגודה – ממקד מטבי הדברים את העיניים אל הנושא הכספי העונה. ליתר דיוק: איך מצליחה פתאום קבוצה בעלת חובות כה גדולים, לתפקד ללא כל בעיה העונה. זאת, למרות שאני אישית מקבל את עמדתו של דדש, כי החובות קטנים בהרבה, ולא כפי שהם מוצגים על ידי יריבו, אשר מדברים על חוב של מיליון ו־800 אלף דולר.

למעשה שום דובר רשמי של בית"ר ירושלים לא הסביר או מסר מידע על הפלא הכלכלי שחל בקבוצה העונה. מעטה כבד של שתיקה אופף את הקבוצה בנושא. ההסברים המקוטעים על גיוס כספים ופריסת חובות אינם משכנעים, ולא נותנים תמונת מצב אמיתית. זאת, למרות שקומץ קטן של אנשים באגודה יודע את כל האמת על הנס הפיננסי.

מי שיודע מעט חשבון יגלה כי גם העונה (עד הימים האחרונים) בית"ר ירושלים מכסה בקושי את הוצאותיה, כך שאין מה לדבר על רזרבות להחזרת חובות, כפי שטוענים דובריה.

עיון בספרי ההכנסות מגלה כי בית"ר זכתה עד כה בהכנסה נטו של כ־250 אלף דולר. זאת, לאחר ניכוי הוצאות התשלום לשמשון ת"א, איצטדיון בלומפילד ומיסי ההתאחדות. הברוטו היה כ־400 אלף דולר.

הקבוצה זכתה עד כה ב־9 ניצחונות. לדברי האנשים המוסמכים בקבוצה, כל ניצחון עולה לקופתה 12 אלף דולר נטו, שהם כ־20 אלף דולר ברוטו. יחד עם שלוש תוצאות תיקו, מגיעה ההוצאה רק על פרמיות לכ־200 אלף דולר.

אם נוסיף לסכום זה את שכרם החודשי של השחקנים ושאר הסובבים את הקבוצה – מתברר כי בית"ר בקושי מאזנת את עצמה, גם זאת – בזכות המאמץ וכרטיסי המינוי שנמכרו בתחילת העונה. למעשה איזנה הקבוצה את תקציבה גם בעונה שעברה, ורק גיבנת חובות העבר מפריעות לה לתפקד כראוי.

אך ההבדל בין העונה לזו שקדמה לה, הוא כי הפעם עומד לצד ההנהלה איש צנוע, מוח כלכלי חריף, בעל אמצעים כספיים גדולים – שעל פיו יישק דבר בקבוצה בכל נושא כספי.

מדובר באיש מסורתי, אב לשלושה רבנים, איש שאינו חוזה במשחקי הקבוצה כאשר היא מופיעה מחוץ לירושלים, אך גם כך – אוהב כדורגל מושבע, אשר מילא תפקיד דומה באגודה כבר לפני כ־10 שנים. כולם מכירים אותו בכינוי „יאס". בגלל בניו, מעמדו ורצונו העז שלא להתפרסם – בבית"ר לא מנדבים אינפורמציה עליו. שנאמר: בעל המאה, בעל הדעה.

הוא האיש המחליט מי יקבל תוספת ומי לא, איך לשלם את הכספים וכו'; הוא גם דאג לכך שהקבוצה תתפקד כהלכה במישור הכספי. לא מכבר הרגיש כוכב הקבוצה, אורי מלמיליאן עד כמה האיש קובע בקבוצה. אורי דרש שינוי בחוזה, בסעיף הפרמיות: „יאס" אמר 'לא' – ובזאת העניין נסגר...

וזהו למעשה סוד הנס הכלכלי שמאחורי בית"ר העונה. איש המקדים לומר שלום – וסופו כך, שקופת בית"ר תעמוד בהתחייבויותיה. הלוואי איש כזה בכל קבוצה.

בר־און מתעקש שהחובות מעוקים

דדש טוען שהחובות נסבלים

הפתעה: מכבי נתניה עוד לא פיטרה מאמן

הנהלת מכבי נתניה למדה משהו. השנים עושות את שלהן. אחרי הרבה שנים, היא הצליחה לעבור משבר מבלי לפטר מאמן. על כך מגיע לה צל"שון קטן. ליותר מזה צריך להמתין עד סוף העונה. מי יודע מה יילד מחזור...

עם זאת, המאמן זאב זלצר אינו נהנה יותר בהנהלת נתניה לאמון בלתי מסוייג, כפי שהיה בעבר. הדבר בא לידי ביטוי בשיחה עמו. נאמרו שם דברים גלויים על שיטת משחק והרכב הקבוצה. ההנהלה מעדיפה סגנון תוקפני, דבר שאיפיין את הקבוצה בעבר. מאורעות המשחק מול בית"ר ירושלים, כאשר במצב של 1–3 פיגור מול המוליכה, עברה נתניה, עם הגב לקיר למשחק התקפי – התוצאות דיברו בעד עצמם. הדבר רק חיזק את טענות אלה שדרשו משחק התקפי.

גם נושא ההרכב עלה באותה שיחה. התוצאות, או למען הדיוק – אי ההצלחה, נתנה פתחון פה להנהלה לטעון שמקומו של יגאל מנחם צריך להיות בהרכב, כמו גם חיים בר. גם שמו של המגן הצעיר אלעד קורן הוזכר כמי שצריך לשחק. הטענה המרכזית דיברה על כך שאין לערב רגשות בקביעת הרכב השחקנים, דסר שלטענות חלק מהדוברים מאפיין את זלצר.

לא אתפלא אם בתום העונה תחפש נתניה מאמן אחר, למרות שזלצר חתום עמה על חוזה לעונה נוספת. זאת, כמובן בתנאי שקבוצה לא תצליח לתפוס לפחות מקום שישי עד סיום הליגה. ההנחה היא כי החל מהשבת, מול שמשון, תעלה הקבוצה על דרך המלך. פשוט: תוצאות העבר במשחקים עם הקבוצה התל־אביבית משאירים פתח לאופטימיות.

רוני רוזנטל והציפייה למשיח

רוני רוזנטל בארץ. המידע המקצועי שהביא עמו אינו משמח את המאמנים הישראלים. הסיבה – המידע סותר את כל התורה על־פיה הם חיים ומדריכים את השחקנים.

מתברר שבבלגיה, לפחות בקבוצתו של רוני, בריז', אין אסיפות לפני משחק. המאמן לא מכנס את השחקנים ונותן הרצאה והוראות ארוכות כיצד לשחק מול היריב. אין מדברים על הצדדים החלשים של שחקנים של הקבוצה היריבה.

יומיים לפני המשחק מודיע המאמן מיהם 14 השחקנים המוזמנים למשחק, ומיהם ה־11 שיפתחו במשחק. במקרה של ניצחון כולם מקבלים אותה פרמיה. אין גם היסטריה, צעקות או עלבונות במקרה של הפסד. השחקנים עצובים אך עוברים לסדר היום, גם כאשר מנצחים אין חינגה גדולה.

נראה ששני מאורעות חשובים יקרו אצלנו בו־זמנית: התנהגות דומה בכדורגל הישראלי, יחד עם ביאת המשיח. ■

רוזנטל טרף למאמנים הישראלים את הקלפים

המשיח השני והמלך דייגו הראשון

המונדיאל של מכסיקו, שבו הכתיר דייגו ארמאנדו מראדונה את נבחרתו, ארגנטינה, כאלופת העולם בכדורגל – האפיל על שאר אירועי הספורט ב־1986 ■ מפעלים עולמיים נוספים בשנה שחלפה: חבר העמים הבריטי, ה„רצון הטוב" במוסקווה ומשחקי אסיה בסיאול ■ זו גם היתה השנה של אירופה, שהעמיקה את ההגמוניה בענפים האישיים – לעומת התעצמות אמריקנית בענפי הכדור ■ בוגס, הננס האמריקני שם ללעג ולקלס את ענקי בריה"מ, במונדיאל הכדורסל שהיה בספרד ■ הטניס העולמי הבליט את נסיגתם הבולטת של הנציגים האמריקנים; השמות הגדולים: לנדל, נאוורטילובה ובקר ■ 1–0 לטובת אירופה גם באתלטיקה – שנה טובה גם למזרח וגם למערב היבשת

דוד אייגר

אליפות העולם ה־13 בכדורגל, שנערכה במכסיקו, וריתקה אליה מאות מיליוני צופי טלוויזיה ב־5 יבשות תבל היתה, כמובן, האירוע הספורטיווי בה"א הידיעה של 1986. ככלות הכל, המפעל האחד והיחיד העולה בחשיבותו על ה„מונדיאל" היה בטווח של שנתיים אחורה (אולימפיארת לוס־אנג'לס) וקדימה (משחקי סיאול).

כשניה במחזור האולימפי הארבע־שנתי, נועדה 1986 להציג אתגרים בין־לאומיים מחייבים ומבחני כח רציניים בפני טובי הספורטאים בעולם בענפים האולימפיים, ותיקים ואלה שמקרוב באו, בדרכם הארוכה לסיאול. המשימה הוגשמה במלואה, באמצעות אליפויות עולם ומפעלים רבי ענפים (משחקי חבר העמים הבריטי באדינבורו, „הרצון הטוב" במוסקווה ומשחקי אסיה בסיאול), ששימשו כמעט בכל ענף בימה מרכזית לדעיכתם של כוכבים ולזריחתם של אחרים, כשלב בהשתלבותם בכותל המזרח של הספורט העולמי. 86' היתה גם עדה לתזוזה ביחסי הכוחות הגלובאליים, עם העמקת ההגמוניה האירופית בענפים האישיים המרכזיים, למול התעצמות אמריקנית באחרים מענפי הכדור – אם כי רק ימים יגידו עד כמה משמעותי שינוי זה ואם אינו זמני בלבד.

רגע האמת בכדורגל העולמי

בכדורגל היתה זו שנתם היפה של דייגו מראדונה קטן־הקומה וחבריו מארגנטינה. כשרונו האדיר לא הוטל מעולם בספק, אולם סימני שאלה ליוו את אופיו ויכולתו להוליך נבחרת או קבוצה לתואר בכיר, כפי שעשה גאון כדורגל קודם מדרום אמריקה, פלה, וכפי שלא עלה בידי מראדונה עצמו מאז היותו נער. ביקורות לא מעטות הוטחו גם בקארלוס בילארדו, רופא שנכנס לנעליו של לואיס סזאר מנוטי, כמאמן נבחרת ארגנטינה, וגיבש תלכיד צנוע סביב כוכב־העל שלו, תוך ויתור על שירותיהם של שרידי האלופים מ־1978. והנה, ברגע אמת – אליפות העולם ה־13, במכסיקו – השכיל מראדונה לרסן את אישיותו הסוערת, ולהעמיד במורדגליו (וידו...) הגנות שלמות וצפופות ככלי ריק, כמו גם לפנות בשעת הצורך את מרכז הבימה ולסייע לחבריו חורחה בורוצ'אגה וחורחה ואלדאנו, להוכיח עצמם כיורשים ראויים לארדילס וקמפס.

בזירה היוקרתית ביותר הנחילו אכזבות מרות נבחרות עתירות מסורת כאיטליה (האלופה היוצאת), אורוגוואי, פולין והונגריה. הוכו נבחרות מבריקות ומלהיבות לעתים כדנמרק, בריה"מ וספרד, והודחו „אלופות בכוח" כברזיל וצרפת (שנסיגתה הומחשה אח"כ במוקדמות אליפות אירופה). על חשבון כל אלה עשו דרכן קדימה נבחרות אפורות אך יציבות כאנגליה (עם חלוצה גארי ליניקר, מלך שערי המונדיאל), בלגיה וכראט וראשונה מערב־גרמניה – עד שהרימו ידיים, כל אחת בתורה, לפני העוצמה והאחריות, השזורות בסממני גאוניות של ארגנטינה.

מראדונה המשיך בתנופתו גם אחר פגרת הקיץ, כשהוליך את קבוצתו, נאפולי, ליתרון משכנע בפיסגת הליגה האיטלקית על פני מישל פלאטיני הדועך וחבריו מיובנטוס, שזכו בגביע הבין־יבשתי (מהדורת 85'), אך נחלו מפח־נפש כפול במפעל גביע האלופות. כתר זה נדד השנה, לראשונה בתולדותיו, אל מעבר ל„מסך הברזל", לאחר שהגנת הברזל של סטיאווה בוקרשט אחזה כבצבת את כוכבי ברצלונה בגמר בסביליה, ושוערה הלמוט דוקאדם תיסכל רבבות צופים ספרדים בהדיפת ארבעה כדורי 11. שני גביעים נפלו בידי נציגות הכדורגל המסוגנן: דינאמו קייב (הכניעה את אתלטיקו מאדריד 3–0 בגמר המחזיקות בליון) וריאל מדריד (גברה על פ.צ. קלן בסיכום שני המפגשים בגמר אופ"א).

האמריקני טיירון בוגס (משמאל), מול „כדורסלן השנה" של אירופה, דראזן פטרוביץ', במונדובאסקט 86'

מפעלים יבשתיים אלו סבלו מעונש ההרחקה הקיבוצי שהוטל על האנגלים, אך דווקא ליברפול (ה„אשמה" בעונש) מצאה ניחומים בדאבל האנגלי הראשון שלה, בנצלה הידרדרות מדחי אל דחי של מנצ'סטר יונייטד מעמדה של 10 נקודות „פור" בפיסגה. את ליברפול חיקתה במערב־גרמניה באיירן מינכן, שמצאה בלותר מאתיאוס מחליף נאמן לקרל־היינץ רומניגה (שנדד לאינטר מילאנו),ואילו על גביע דרום אמריקה („ליברטאדורס") נרשם סוף סוף גם שמה של ריבר־פלייט הארגנטינית, שאף זכתה לפני כמה ימים בגביע הבין־יבשתי בנצחה את אלופת אירופה, סטיואה, בטוקיו.

הענק הרוסי והננס האמריקני

מונדיאל ענק (24 נבחרות) ראשון מסוגו, היה גם בכדורסל. בגמר במדריד התעמתו בריה"מ הפייבוריטית וכוכבה ארווידאס סאבוניס, עם לקט סטודנטים צעירים מארה"ב ורכזם הננס טיירון בוגס – והסובייטים הופתעו מרה (85–87). מולדת הכדורסל קצרה תואר נוסף, כשנציגותיה הדהימו במוסקווה את המארחות, אלופות העולם הנצחיות לנשים (88–108).

סאבוניס נותר בידיים ריקות גם בגמר האירופי לאלופות עם קבוצתו ז'אלגיריס קובנה, שחסרה תשובה לסופרמן דראזן פטרוביץ', וחבריו מציבונה זאגרב. יוגוסלאוויה הציגה לראווה את דור העתיד שלה, שזכה בנקל באליפות אירופה לנוער. גביעי אירופה האחרים התחלקו בין ברצלונה (מחזיקות), ◀

באנקו רומא (קוראץ'), ויצ'נצה (אלופות נשים) ונובוסיבירסק (רונקטי). "בכדורסל מעולם אחר" שבה ההגמוניה ללארי בירד ושות' מבוסטון, שגברו 2–4 בסידרת הגמר על "תאומי המגדל" מיוסטון שאלה הדיחו בחצי הגמר את אלופת אשתקד, לוס־אנג'לס.

הטניס הגדול גלי ארה"ב

השנה נזכרו רבים לפתע שגם הכדורעף נולד בארה"ב, הודות לניצחונם המזהיר של מעופפיה בגמר אליפות העולם לגברים, בפאריס – על בריה"מ (3–1). הסיניות נטלו את התואר המקביל בפראג (3–1 בגמר נגד קובה). ונחמה פורתא לסובייטים: זכייתה של צסק"א מוסקווה בגביע אירופה לאלופות. באליפויות העולם נוספים נטלה יוגוסלאוויה את הכתרים בכדוריד גברים (וגם את גביע אירופה לאלופות, בידי מטאלופלאסטיקה: בגביע הנשים זכתה ספרטאק קייב) ובכדורמים גברים (ניצחון בהארכה על איטליה בגמר במאדריד): אוסטרליה זכתה באליפות הנשים הראשונה בכדורמים והתחלקה עם הולנד בכתרי ההוקי שדה: בריה"מ זכתה בהוקי קרח, ושיקאגו "ברס" וניו־יורק "מטס" – בפוטבול ובבייסבול.

כוכבי '86. למטה: ה"אלבטרוס" המערב־גרמני מיכאל גרוס; משמאל: בוריס בקר, תואר שני רצוף בווימבלדון; למעלה משמאל: המתאגרף מייק טייסון – האלוף הכבד הצעיר בעולם; בעמוד הבא, מימין: האמריקני גרג למונד, מנצח ה"טור דה פראנס"; למטה: מלך האתלטים דיילי תומפסון; משמאל: דייאגו בועט במונדיאל הכדורגל במכסיקו

מי היה מאמין, לפני שנתיים שלוש, כי אף אמריקני לא יעלה לחצי הגמר באחד מטורנירי הטניס המרכזיים לגברים, וכי לארה"ב לא יהיה ולו נציג אחד ב"מאסטרס"? –

זה בדיוק מה שקרה והמחיש יותר מכל את שקיעת מעצמה זו בענפים האישיים.

ג'ון מקנרו היה נותר ללא ספק בצמרת, אילמלא הסתפק בפעילות מקוטעת ("חופשת לידה"), אך אין בכך כדי לחפות על העדר יכולת "לתרגם" את הכמות העצומה לאיכות של ממש – כפי שמשכילות מדינות קטנות כצ'כיה ושוודיה המזניקות שמות חדשים לשורה הראשונה (עיין ערך מילוסלאב מצ'יר, סטפאן אדברג ומיכאל פרנפורס).

משוחרר מצילו של מקנרו ומצוייד במאמן (טוני רוץ') ובמגורים (בקונטיקאט) חדשים, חגג איוואן לנדל את שנתו הגדולה ביותר, במהלכה זכה בתארי רולאן־גארוס, פלאשינג־מדו וה"מאסטרס" (פעמיים). אפילו בווימבלדון – אריגו הגדול ביותר עד כה – הצליח להעפיל לגמר. שם נותר חסר אונים מול חבטותיו של בוריס "בום־בום" בקר, כוכב השביט שהתבגר והיה למספר 2 בדרך למספר 1. בגמר גביע דייויס עומדות להתמודד שוודיה ואוסטרליה וגביע העולם באולמות נטלה צרפת.

בטניס הנשי, אין כל חדש, ומארטינה נוראטילובה ממשיכה לרמוס כמעט כל העומדות בדרכה ולצבור מיליוני דולרים. השנה הוסיפה למאזנה העשיר את תארי וימבלדון ופלאשינג־מאדו

וירבותיה בגמר היו הצ'כיות הצעירות האנה מאנדליקובה והלנה סוקובה) ורק במגרשים האיטיים של רולאן־גארוס נכנעה לכריס אוורט־לויד הניצחית. שתיהן שיתפו פעולה בזכיה בגביע הפדרציה.

לא ייאמן: גם בשחיה

להגמוניה המזרח־גרמנית בשחיה הנשית הורגלנו, אך מי היה מאמין, בימים המאושרים של אולימפיארת לוס אנג'לס, כי בחלוף שנתיים בלבד, יוליכו שחייני ארה"ב את טבלת ההישגים העונתית

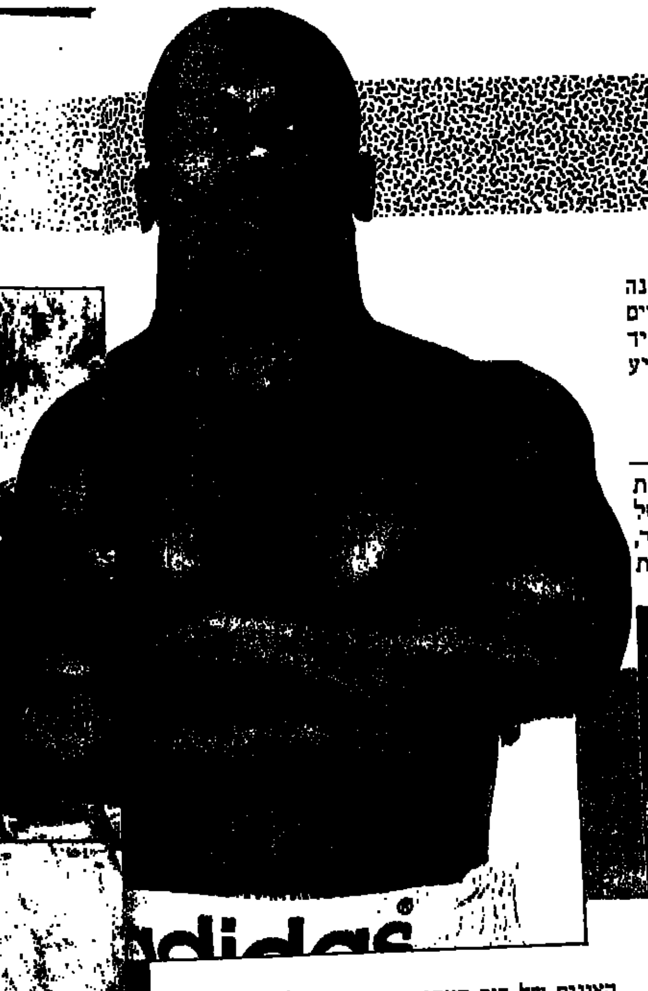

רק בשלושה מ־13 המשחים האישיים לגברים? גם ב"נחלת האבות" האמריקנית נגסו בכל פה מיכאל ("האלבאטרוס") גרוס הנפלא ורײנר הנקל ממערב־גרמניה, ההונגרים תומאס דארני ויוזף סאבו, הסובייטי איגור פוליאנסקי והקנדים ויקטור דייויס ואלכס באומן. מנגד שמרו על הגחלת רק מאט באיונדי ה"ביוני" (פרץ את מחסום 49 השניות ב־100 מטר חופשי) ופאבלו מוראלס. בתוספת תרומותיהן של מארי מיגר הוותיקה ושל התגלית בטסי מיצ'ל, הסתכם מאגר הזהב האמריקני המדולדל באליפות העולם במאדריד ב־7 מדליות – בדיוק מחצית ממאזנה של מזרח־גרמניה. שכן, דור הולך ודור בא והנערות מלייפציג ומיינה, לעולם מנצחות ושוברות שיאי עולם (חמישה מהשישה שנקבעו באליפות) כשהכוכבות היום הן: קרסטין אוטו, הייקה פרידריך, סילוויה גראש והילקה הרנר.

באתלטיקה, תתקיים אליפות עולם רק בשנה הבאה, והאירוע המרכזי של 1986 היתה לכן אליפות אירופה. שש תוצאות השנה בעולם ושני שיאי עולם (שניהם תוצרת אתלטית אחת, ה"פנומן" ג'קי ג'וינר, בקרב 7) אינם יבול שארה"ב רשאית להתגאות בו. לכן, גם מבחינה מקצועית, ראויה היתה ה"יבשת הישנה" שהזרקורים יופנו אליה. פציעתו של קארל לואיס אינה תירוץ למפולת – כפי שמלמד גם אין

האונים של דור העתיד האמריקני (למעט האצנים), באתונה באליפות העולם הראשונה לנוער. גם באירופה חלו תנודות מסויימות ביחסי הכוחות, ממזרח־גרמניה לבריה"מ, כשלצידן נוחלת בריטניה הצלחות בהיקף חסר תקדים ואילו איטליה (במרחקים הארוכים) ובולגריה (במקצועות הטכניים) מפגינות התקדמות נחשונית, מול שקיעה של מערב־גרמניה.

הלקח של מלך האתלטים

בשנה שקטה יחסית באתלטיקה הגברית (ולהוציא מקצועות הזריקה, ששיאיהם שוכתבו כולם) בלט משיכמו ומעלה יורה הפטיש הסובייטי יורי סדיח, עם שני שיפורים לשיא העולם ויציבות מרהימה. לא פיגר אחריו בהרבה בן ארצו סרגיי בובקה, עם שיאים נוספים במוט, באיצטדיון ובאולמות, ואילו דיילי תומפסון לימד לקח כל יישכח את הגרמנים, הטוענים החצופים לכתר "מלך האתלטים" – הפעם בביתם־שלהם. על המסלול הגשים סוף סוף סבסטיאן קו את שאיפת חייו – תואר בכיר ב־800 מטר – ולא "לקח ללב" את הפסד הגומלין לבן ארצו סטיב קראם ב־1500 המטרים האירופי. המרוקאני סעיד אוויטה, תרם "כמעט שיאים" במיגוון מרחקים, הקנדי בן ג'ונסון התבסס כאצן המהיר בעולם, ועם תגליות השנה נמנו האיטלקי סטפאנו מאי והבריטי רוג'ר בלאק.

לעומת זאת, זועזעה השנה טבלת שיאי הנשים השכם והערב (18 פעמים – לא כולל ההישגים הסיניים במקצועות ההליכה המתפתחת). לפריצת האופקים החדשים ולשינוי המושגים היו אחראיות בעיקר ג'וינר, הנורווגית הפנטסטית אינגריד קריסטיאנסן, הבולגריות יורדאנקה דונקובה וסטפקה קוסטאדינובה, הבריטית פאטימה וויטברד והסובייטית ה"קשישה" מארינה סטפאנובה, ואילו המזרח גרמנית הנהדרת הייקה דרקסלר נתגלתה כ"קארל לואיס ממין נקבה".

באיגרוף פינה הוותק את מקומו לנעורים, לאחר שמייק טייסון היה בגיל 20 שנה ו־4 חודשים לאלוף העולם הצעיר בהיסטוריה במשקל הכבד, בעוד לארי הולמס המזדקן מאבד את התואר מטעם ההתאחדות המקבילה למייקל ספינקס. גם במשקולות כיכב "זאטוט" – הבולגרי־ממוצא־תורכי נעים סולימאנוב (ששב ועלה לכותרות לפני כמה ימים, לא בגלל שיאיו, אלא לאחר שערק במלבורן וביקש אח"כ מיקלט מדיני בתורכיה). באופניים נאלץ הצרפתי שבע ההישגים ברנאר הינו לראות ערב פרישתו את

גבו של גרג למונד – האמריקני הראשון שזכה אי־פעם ב"טור דה פראנס" היוקרתי. בהתעמלות מכשירים דורגה ראשונה בגביע העולם הנערה הסובייטית ילנה שושונובה, כשבין הגברים מתחלקים בבכורה בן ארצה יורי קורולייב והסיני לי נינג.

בגלישה האלפינית, נכנסו שמות חדשים לרשימת האלופים: מארק ג'יראדלי מלוכסמבורג ומאריה ואליזר משוויץ. אולם בענפים האחרים אין עדיין תחליף לנסיון, כפי שהוכיחו הקופץ למים האמריקני גרג לוגאניס ונהג המכוניות הצרפתי אלן פרוסט, שאיפשר לבריטי הצעיר נייג'ל מאנסל להוליך מחצית השנה בדירוג ה"גראנד פרי", רק כדי להרכיבו במרוץ האחרון.

שלום לך, 1986, ותודה על החוויות הספורטיביות שסיפקת לנו. ברוכה הבאה, 1987. ■

שיאי העולם הרשמיים שהוצבו ב־1986

אתלטיקה – גברים		
מוט	6,01	בובקה (בריה"מ)
ברזל	22.64	באייר (מז"ג)
דיסקוס	74.08	שולט (מז"ג)
פטיש	86.74	סדיח (בריה"מ)
כידון	85.74	טאפלמאייר (מע"ג)
נשים		
200	21.71	הרכסלר (מז"ג)
2000	5:28.69	פויקה (רומניה)
5000	14:37.33	כריסטיאנסן (נורווגיה)
10 אלפים	30:13.74	כריסטיאנסן (נורווגיה)
100 משכ'	12.34	דונקובה (בולגריה)
	12.29	דונקובה (בולגריה)
	12.26	דונקובה (בולגריה)
400 משכ'	53.32	סטפאנובה (בריה"מ)
	52.94	סטפאנובה (בריה"מ)
גובה	2.07	קוסטאדינובה (בולגריה)
	2.08	קוסטאדינובה (בולגריה)
רוחק	7.45	דרכסלר (מז"ג)
כידון	77.44	ויטברד (בריטניה)
קרב־7	7158	ג'וינר (ארה"ב)
שחיה – גברים		
50 חופשי	22.33	ביונדי (ארה"ב)
100 חופשי	48.95	ביונדי (ארה"ב)
	48.74	ביונדי (ארה"ב)
800	7:50.64	סלניקוב (בריה"מ)
100 פרפר	52.84	מוראלס (ארה"ב)
200 פרפר	1:56.24	גרוס (מע"ג)
200 מ.א.	2:01.42	באומן (קנדה)
נשים		
50 חופשי	25.28	קוסטאצ'ה (רומניה)
100 חופשי	54.73	אוטו (מז"ג)
200 חופשי	1:57.55	פרידריך (מז"ג)
200 גב	2:08.60	מיצ'ל (ארה"ב)
100 חזה	1:08.11	גראש (מז"ג)
200 חזה	2:27.40	הרנר (מז"ג)
100X4 ח.	3:40.57	מזרח גרמניה
200X4 ח.	7:59.33	מזרח גרמניה

זו תהיה השנה הקרובה

ינואר

25, פאסאדנה (קליפורניה) – ה"סופר־בול" ה־21, גמר אליפות ארה"ב בפוטבול

פברואר

1–4, בישראל – טורניר ארבע האומות בכדוריד (ישראל, איטליה, הולנד, נורווגיה)
3–8, בסאראייבו – אליפות אירופה בהחלקה אמנותית
8, בסיאטל – מזרח נגד מערב בנ.ב.א.
11–15, באילת – אליפות בין־לאומית בגלשני רוח
17–28, באיטליה – אליפות העולם בכדוריד דרגה ב'
21–22, בליוואן (צרפת) – אליפות אירופה באתלטיקה באולם
24, במונאקו – הסופרקאפ האירופי בכדורגל: סטיאווה בוקרשט נגד דינאמו קייב
26–28, בוינגייט – אליפות החורף הבי"ל של ישראל בשחיה

מארס

6–8, באינדיאנאפוליס (ארה"ב) – אליפות העולם באתלטיקה באולם
11, בוויטלסהיים (צרפת) – גמר גביע רונקטי, נשים, בכדורסל
12, בסאלוניקי (יוון) – גמר גביע אירופה לאלופות, נשים, בכדורסל
13–15, בהראדקארלוב (צ'כיה) – צ'כיה – ישראל בגביע דייויס בטניס
17 בנוביסאד (יוגוסלאוויה) – גמר גביע אירופה למחזיקות גביע בכדורסל, גברים
18 ו־25, הגמרים של גביע קוראץ' בכדורסל, גברים
22, בווארשה – אליפות העולם במירוצי שדה
31 – גמר גביע המדינה בכדורעף

אפריל

2, בלוזאן (שוויץ) – גמר גביע האלופות האירופי בכדורסל, גברים
4–6, בישראל – אליפות העולם לקאדטים בסיוף
9, כיד אליהו – גמר גביע המדינה בכדורסל, גברים ונשים
11–12, בסיאול – גביע העולם במרתון
17–30, בוינה – אליפות העולם בהוקי־קרח
21 ואילך – תחילת מאבקי הפלייאוף בנ.ב.א.

מאי

4–11, בישראל – משחקי הפועל ה־13
6–20, גמרים בגביע אופ"א בכדורגל
13, באמסטרדם – גמר גביע אירופה למחזיקות גביע בכדורגל
16, בוומבלי (לונדון) – גמר הגביע האנגלי בכדורגל
19–25, במוסקווה – אליפות אירופה, גברים ונשים, בהתעמלות
25–7.6, בפאריס – טורניר רולאן גארוס בטניס
27 בווינה – גמר גביע אירופה לאלופות בכדורגל

יוני

3–14, באתונה – אליפות אירופה בכדורסל, גברים
18, ביד אליהו – מכבי ת"א מול נבחרת כוכבי אירופה בכדורסל (לכבוד לו סילבר)
19, באתונה – נבחרת אירופה בכדורסל נגד יוון (לכבוד גומאס)
20, במערב־ברלין – גמר הגביע המערב גרמני בכדורגל (באיצטדיון האולימפי)
22, בסופיה – נבחרת אירופה בכדורסל נגד בולגריה (לכבוד אטנאס גולומייב)
22–5.7, בווימבלדון – טורניר הטניס השנתי היוקרתי
27–4.7, בהדר יוסף – אליפות עולמית קבוצתית באתלטיקה לבתי ספר.

יולי

3–26, ה"טור דה פראנס"
4–5, באנטוורפן – "שמונה האומות" בשחיה
5–19, בזאגרב (יוגוסלאוויה) – האוניברסיאדה
25–26, בהדר יוסף – אליפות ישראל ה־51 באתלטיקה

אוגוסט

7–23, באינדיאנאפוליס (ארה"ב) – המשחקים הפאן אמריקניים
8–15, בהונגריה – אליפות אירופה לקאדטים בכדורסל
16–23, שטרסבורג – אליפות אירופה בשחיה
26–29, בוינגייט – אליפות ישראל בשחיה
28–6.9, ברומא – אליפות העולם באתלטיקה

ספטמבר

2–14, בפלאשינג מידו (ניו־יורק) – האליפות הפתוחה של ארה"ב בטניס
4–6, בירושלים – אליפות ישראל בהתעמלות, גברים ונשים
4–11, בספרד – האליפות ה־21 של אירופה בכדורסל נשים (הגמר: בקאדיז)
6–13, באוסטראווה (צ'כיה) – אליפות העולם במשקולות
11–25, בלאטקיה (סוריה) – משחקי הים התיכון
17–20, בווארנה (בולגריה), אליפות העולם בהתעמלות אמנותית
22–26, במילאנו – הגביע הבין־יבשתי בכדורסל, ע"ש וויליאם ג'ונס

אוקטובר

18–28, ברוטרדם – אליפות העולם בהתעמלות

נובמבר

1, בניו־יורק – המרתון השנתי

דצמבר

19–21 – גמר גביע דייויס בטניס

מאראדונה מלך העולם

התקווה היחידה

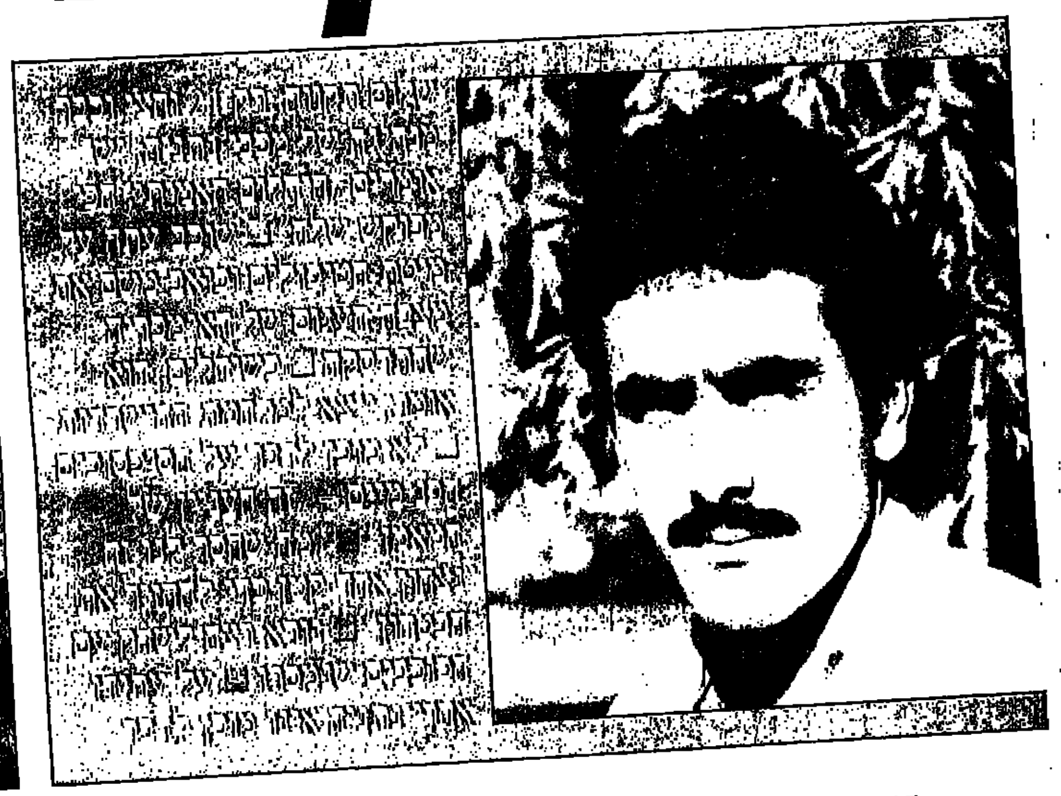

אבי מורגנשטרן

העונה, על פי כל הסימנים המוקדמים אמורה היתה, לעשות את שלום תקווה מכוכב מקומי בנתניה, לכוכב גדול בכדורגל הישראלי. משחקי טרום העונה, תרמו לתחושה הזאת. תקווה סחף את חבריו לתוצאות יפות ולנצחונות משכנעים. הקבוצה לא הפסידה במשחקי ההכנה. נדמה היה שנתניה בונה את האימפריה מחדש. במהפיכת הדור הצעיר של זאב'יק ולצר, אמור היה הציר המרכזי להיות שלום תקווה.

מחזור 11: מכבי נתניה נכווית מהקו האדום המונח על צווארה. סיכסוכים, תיסכולים, הפסדים – וכולם מסתכלים על שלום תקווה, האיש שצריך היה להושיע. אבל תקווה סוחב פציעה טורדנית, קרע בסיבים ברגל ימין. שוכב על מיטת הטיפולים וכואב. גם ממצב הקבוצה.

מסתבר שהשנה הזאת, לא תעשה אותו למשה סיני או לאורי מלמיליאן חדש. עדיין לא. תקווה מצוע, מסוכסך עם האגודה. הכותרות שהוא תפס העונה היו דווקא בנגטיב.

לצאת מהבוץ

שלום תקווה כמעט ילד טוב. לא מדבר על עצמו. מעדיף לדבר על הקבוצה. חלק מקולקטיב. נמנע לחלק לעצמו מחמאות, חוזר שוב על הרצון להוציא את הקבוצה מהבוץ שבו היא שוחה ועומדת לטבוע. תוך שנתיים הוא מקווה להציג עם חבריו ועם ולצר קבוצת צמרת. עד היום, הוא הרגיש רק תחתית. יודע שהרבה מהפוטנציאל שלו נשאר בפנים, בגלל מיקום הקבוצה.

"לא חשבתי בכלל שנגיע למצב שכזה. שנהיה מתחת לקו האדום. היתה לנו הכנה מצויינת בחו"ל, זאב'יק ולצר עשה עבודה נפלאה שם. בפגרה שיחקנו טוב וגם בתחילת הליגה. אבל כל מיני סיבות שאני לא רוצה לפרט, הביאו אותנו לאן שהגענו".

– אתה אולי מתכוון לכל האווירה שיש בנתניה. סכסוכים בין המאמן לשחקנים כמו בר, האחים מנחם, בני לם?

תקווה: "יש דברים שאני לא מוכן לגעת בהם. זה התפקיד של המאמן. כל הבעיות בינו לבין השחקנים זה לא קשור בי".

– בכל זאת אי אפשר להתעלם, שזו אולי אחת הסיבות שהביאו אתכם לשם?

תקווה: "ברור שכל שחקן שהוא בחוץ, מרגיש ממורמר ויהיו לו טענות. זה טבעי. חיים בר הוא שחקן עם עבר מפואר בקבוצה וכשבא מאמן ומוציא אותו, הוא מרגיש פגוע. כל שחקן צריך להבין שיש מקום רק ל־11 שקובע המאמן. בקשר לאחים מנחם, אני לא רוצה להתיחס לבעיות שלהם".

האוהדים של מכבי נתניה, אהבו את שלום תקווה וראו בו תחליף איכותי לגריאני, עודד מכנס ולביא. אבל גם זה, מסתבר, היה בערבון מוגבל. לאחר שתקווה לא עלה למשחק החוץ החשוב, נגד מכבי חיפה, שינו האוהדים את הטון. תקווה, לדבריו, נפל לתוך מערבולת של אי הבנה. חלק טענו שלא רצה לשחק כיוון שהאגודה סחבה את חתימת ההסכם איתו, ותקווה רצה לעשות שרירים. חלק טענו שזה בגלל פציעה ברגל. האמת כמעט כמו תמיד באמצע.

תקווה: "היה כאן צירוף מקרים של החוזה והפציעה. כשנלחמתי על החוזה, גם נפצעתי והקהל בנתניה נורא פגע בי בשבת, כשצעק לעברי שאני לא אוהב את האגודה ועוזב אותה ברגעים הקשים. נכון, היו בעיות כספיות אבל אם הייתי יכול לשחק, תאמין לי שהייתי על המגרש. זה פשוט היטעה את האוהדים.

"לפני המשחק בחיפה, בא אלי היו"ר תשובה ואמר לי: 'תעלה לשחק'. אמרתי לו: 'למה חיכית כל כך הרבה זמן עם החוזה שלי, יכולת לסגור את זה מזמן?'. הלכתי לזאב'יק ולצר ואמרתי לו: 'בלי שום קשר לחוזה, אני עולה לשחק רק אם אתה תגיד לי. לא עולה לשחק, אם אתה אומר אולי'. כאן תרגיש את המילה, אולי. אבל האמת שלא הייתי מסוגל לשחק. הפציעה הרסה אותי. לפני המשחק נגד בית"ר ירושלים, הלכנו ולצר ואני לפיזיותראפיסט והוא אמר לזאב'יק: 'אם אתה רוצה לתת לו זריקה, הוא יוכל לשחק מקסימום 10 דקות. לא יותר. אבל אח"כ לא יוכל לשחק הרבה זמן. הפציעה יכולה להיות הרבה יותר ממושכת וקשה'. כמובן שלא יכולתי לעלות ולשחק".

„ניצלו אותי"

תקווה נחשב היום לשחקן הכי מבוקש בנתניה. גם ההנהלה יודעת איזה יהלום היא מחזיקה בידה. למרות זאת, ניסו חברי ההנהלה לנהל עם תקווה סחבת בעניין החוזה. כשראו שהוא רציני, מיהרו

לסגור את הסיפור. גם כך, הוא טוען, האהבה שלו לאגודה גרמה להנהלה לנצל אותו בחוזה. לא שם לב, לדבריו, לדקויות. הראש שלו במצב הקשה של הקבוצה.

"לקח להם זמן עד שהסכימו לחתום. היתה בעיה בחוזה שלי. דרשתי שיקנו דירה להורי ועל־פי ההסכם, דובר שההנהלה תעביר בסוף דצמבר סכום כסף לקבלן. ההנהלה רצתה למשכן את הסכום, ולא הסכמתי. כי רציתי לפתור את הבעיות להורים שלי. הגעתי למסקנה, שאני רוצה להתקדם בקריירה, רציתי להיכנס להסגר בינלאומי ולצאת לשחק בחו"ל. אני עדיין צעיר וכל הקריירה לפני. אבל במחשבה שניה, עלתה מולי טובת הקבוצה. מצב הקבוצה קשה, ואיך אני יכול לעזוב אותה כשהמצב כזה רע. גדלתי באגודה הזאת, והלב תמיד ישאר בנתניה. תמיד."

– זה נשמע כאילו אתה משחק בשביל הסמל שקוראים לו מכבי נתניה?

תקווה: "אני בהחלט משחק בשביל הסמל. אני לא יודע איך הסכמתי לחתום על כל הדברים בחוזה, אבל לא חשבתי עלי, אלא על הצרות של מכבי נתניה. יכולתי ללכת איתם ראש בראש. אני לא טיפוס נאיבי, אבל לא שווה להילחם עם ההנהלה ולפגוע בחברי. קודם נפתור את הבעיות בתחתית, אחר כך את הבעיות שלי עם ההנהלה".

המקום הטבעי

שלום תקווה שיחק בבוגרים כבר בגיל 16 וחצי, תחת שרביטו של המאמן שמואל פרלמן. אחר כך חזר לנוער, הבקיע 18 שערים והועלה שנית בידי מוטל'ה שפיגלר. ישב הרבה זמן על הספסל ורק כואב של אריה רדלר, שהחליף את מוטל'ה לאחר הכשלון הגדול בעונה השניה שלו בנתניה, החזיר את תקווה למקומו הטבעי במרכז המגרש. מאז הוא שם.

היום הוא מנהיג הקבוצה, למרות שמתחמק מהגדרות גדולות. אולי משום שעדיין לא הצדיק את כל מה שציפו ממנו, ומה שציפה מעצמו. גם שיתוף הפעולה בינו לבין בני לם, עדין לא הועמד השנה במבחן המציאות. תקווה חושב שבני לם יכול לעזור מאד לקבוצה ובעיקר לו. הוא יוריד מתקווה את נטל השמירה הקפדנית. אחת הבעיות המטרידות אותו, שעדיין ממשיך לשחק בקבוצה, שיש לה תוית של קבוצת תחתית. אילו היה בקבוצת צמרת, היה מוכיח לכולם שהוא הרבה יותר גדול ממה שחושבים.

תקווה: "כל שנה אמרו לי שזו הולכת להיות השנה שלי. זו כבר שנה רביעית שאומרים לי את זה. אבל יש לי בעיה עם היכולת שלי. אם הייתי נופל לבוגרים בתקופה הטובה של נתניה, כשהיתה אימפריה עם עודד, גדי, לביא, גריאני וכל השאר, היה לי יותר קל. אבל ברגע שעולה כשרון למגרש ומשחק בקבוצת תחתית, זה פוגע בו. בצמרת יותר קל להתבטא. ככה זה תמיד. הייתי מתבלט הרבה יותר ממה שאני עכשיו. אני יכול לתרום עוד הרבה מעבר למה שכבר הצגתי. כשלקבוצה הולך טוב, הבינונים הופכים לטובים והטובים, כמוני, לסופרסטארים. היו ציפיות גדולות ממני. אבל שידעו שאני לבד לא יכול לסחוב את הקבוצה. אני יכול להתבלט רק עם כל השאר טובים. יש לנו חומר אנושי צעיר וטוב ואני מקווה שתוך שנתיים נהיה קבוצת צמרת כמו בעבר. זה לא מתאים לנו להיות בתחתית. מה שחסר היום זה נצחון אחד קטן, שיחזיר לנו את הבטחון. השחקנים משחקים ללא בטחון ודבר גורר דבר."

כמה שנים? – זה חסוי

– היית רוצה לעבור לקבוצת צמרת?

תקווה: "מה פתאום. אני נשאר רק במכבי נתניה. כאן הלב שלי".

– ולשחק בחו"ל?

תקווה: "זה בראש שלי, אי אפשר להגיד שלא, אבל בשלב הזה כל העניין לא רלוואנטי. בתום החוזה שלי עם נתניה, נראה מה נעשה. לכמה שנים אני חתום? – זה הסוד. תסלח לי, או.קיי..."

– איך האווירה היום במכבי נתניה?

תקווה: "ברור שבגלל ההפסדים יש אווירה עכורה. ברגע שאתה מפסיד, הכל לא טוב. שחקנים עצבנים ולחוצים; יש מתיחות. תקופה ארוכה לא ניצחנו. אבל אנחנו נתגבש ונצא מהתחתית".

רק בן 21 וחצי. משחק 4 שנים בליגה הלאומית. יכולת כידרור וירטואוזית, הטעיות גוף קלאסיות ומשחק עקבים מרהיב. יש לו את הטאץ' הזה, שעושה את המשחק לחויה. פעם טענו שלא אוהב להיפרד מהכדור. מכדרר, מכדרר, ומי כדרר. היום, נראה, שהוא בשל ובוגר. מחלק מסירות לגולים. פחות אנוכי. תקווה מרים גבה כשאני מנסה לתהות על השינוי שחל בו. לעולם לא ראה עצמו סוליסט. "אני לא חושב ששיחקתי סולני. אם הייתי משחק אנוכי, הייתי מבקיע יותר גולים. גם כשעליתי מהנוער לא שיחקתי אנוכי. אולי לא שמתי לב לזה. כשאתה עולה מהנוער, אתה רוצה להחזיק בכדור כמה שיותר. זה טבעי. עם השנים, אתה מתבגר ורואה את עצמך כחלק מהקבוצה".

שלום תקווה על מיטת הטיפולים במכון לרפואה ספורטיבית של ההתאחדות לכדורגל (עם העסיין שלום רוזנצוויג). מרגיש חובה כלפי המאמן ולצר (צילום: הנס אנגלסמן)

החוב לולצר

את השינוי הגדול שחל בו, הוא זוקף, מן הסתם, למאמן ולצר. לם, בר והאחים מנחם יכולים לומר מה שרוצים. תקווה חייב לולצר הרבה. "אני צעיר, אבל עברתי הרבה מאמנים בקריירה שלי. הוא הכי טוב מכולם. זאב'יק הכניס בי דבר אחר חשוב: מה זה להיות ספורטאי. דבר שאין לשחקנים רבים בארץ. לפני כן הייתי ספורטאי, אבל לא כל הראש שלי היה בכדורגל. לדעתי, אם רוצים לבנות קבוצה מגובשת לעוד כמה שנים, הרי ולצר הוא המאמן האידיאלי. עושה עבודה יוצאת מהכלל ואני לא יודע איך הגענו למצב קשה שכזה".

כמו שתקווה נפל בתקופה לא טובה למכבי נתניה, אחרי התרסקות האימפריה – כך גם בנבחרת ישראל. הוא נכנס שם לדימדומים. אימונים וזהו. אין משחקי הכנה לשום טורניר חשוב באופק.

"יש לי חוסר מזל, אני חדש בנבחרת ועכשיו אין משחקים בגלל הפגרה מהגביע העולמי והטורניר הקדם אולימפי. אם הייתי בנבחרת לפני שנה וחצי, בקדם עולמי, הייתי יכול היום להיות במעמד של שחקן נבחרת רציני. היום באים לאימון וזהו".

„אני משלם את המחיר"

לא רואה עצמו מחליק בקלות, לתפקיד מנהיג הנבחרת. "אני יודע שצריך לעבוד קשה, בשביל להיות בין ה־11. שום דבר לא בא בקלות. למרות שאין עכשיו משחקים, לכל אימון יש חשיבות ואני גאה ללבוש את מדי הנבחרת".

מקווה בעזרת הטיפולים, לחזור ולעזור לנתניה להגיע למקומה הטבעי. משפט המפתח ביחסיו עם האגודה: **„אני משלם את מחיר ההתפתחות האישית שלי לטובת האהבה למכבי נתניה. אני רוצה כבר לצאת מהתחתית ולהרגיש פעם בחיים מה זו קבוצת צמרת".**

– בסך הכל אתה לא יכול להתלונן. בגיל 21 אתה כבר נחשב כוכב. זה נראה כאילו הלך לך די בקלות?

תקווה: "הלך לי קל רק משום שמכרו את כל הכוכבים. תאמין לי שהייתי מעדיף לשחק עם עודד וגדי ובני לם ולביא. כשהייתי בנוער ושמענו את השמות הללו, רעדנו מהתרגשות. נורא רציתי לשחק איתם. אבל בבוגרים זה שונה מהנוער. פתאום בעיות וההנהלה החליטה אחרת, למכור אותם, וזה מה שיש".

עם מה שיש, תקווה יוצא למלחמת היהשרדות בליגה. ■

דו"ח המרגל

יאיר שרון מוסר פרטים על אורטז הצרפתית – יריבת מכבי ת"א בשבוע הבא, במשחק חוץ, בהתחדש המירוץ בבית הגמר בגביע אירופה לאלופות בכדורסל ■ לא כדאי לזלזל באורטז. העריכו אותה פחות מדי ■ ב„רקורד" שלה זכייה בגביע קוראץ' ועתה, נצחונות מדהימים על מילאנו (בבית) וריאל (במדריד) ■ פרטים מקצועיים, עם תחילת הספירה לאחור לקראת הקרב הגדול

מרדכי רוזנבלום

כאשר יצא יאיר שרון, עוזר מאמן במכבי ת"א למשימת הריגול המיוחדת שלו, כדי לראות בפעולה את האלופה הצרפתית, אורטז, בעת שאירחה את אלופת איטליה, טרייסר מילאנו, ספק אם חשב מישהו במועדון מכבי ת"א, עד כמה תהיה חשובה שליחותו העלומה של שרון, בעיירה הקטנה ליד הגבול הספרדי. איש לא היה יכול לחזות מראש את ההפסד הביתי המפתיע של מכבי, למילאנו (79–97), וגם לא את הניצחון הסנסציוני של אורטז במאדריד (87–95).

שרון הוא איפוא היום האיש בידיו אולי המפתח למשחק הגורלי של מכבי ת"א, בעוד שבוע (7 בינואר) באורטז. ההכנות למשחק הזה מתמקדות לא מעט על־פי המיידע שלו, אך כאשר מציגים לפניו את תמונת־המצב הזו, סבור שרון שהדברים מעט דראמטיים.

עיקר הנטל, כרגיל, על השחקנים

„אמנם, הוא אומר, יש חשיבות רבה למיידע שהבאתי מאותו משחק (73–75 לצרפתים), אך יהיה זה מוגזם לומר שרק המיידע שלי עשוי לקבוע את תוצאת המשחק שלנו עם אורטז. אין לי ספק, שעיקר הנטל, יפול כתמיד, על השחקנים, והם יקבעו למעשה את מה שיהיה שם".

הדו"ח של שרון מגלה הכל: מדובר בקבוצת כדורסל טובה בהרבה ממה ששיערו קודם לכן בישראל. אומנם אורטז זכתה בפעם הראשונה בתואר האליפות בצרפת, אך הקבוצה של המאמן האמריקני ג'ורג' פישר, שגם שיחק בה בעבר, נמנית דרך קבע על הצמרת בארצה.

אגב, ב־1984 זכתה אורטז בגביע קוראץ', אחרי שגברה בגמר על הכוכב האדום בלגראד. כולנו יודעים מי הן הקבוצות המשתתפות במפעל האירופי הזה.

מקצוענים שבאו לצרפת מהנ.ב.א.

„בקבוצה שני אמריקנים מעולים, מקצוענים לשעבר – תום שפלר הלבן (2.08 מטר), שהגיע אליה מפורטלנד בלייזרס, והאווארד קארטר השחור (1.96 מטר) שבא מדנוור נאגטס בנ.ב.א.. שפלר הוא שחקן הציר של אורטז וקארטר קלע חוץ מעולה, המזכיר מאד בסגנון משחקו את ווילי סימס, עימו שיחק בקולג'".

כן מופיעים בקבוצת אורטז שלושה בין־לאומיים מעולים של צרפת: דניאל האקה (2.01 מטר), הרכז סרדי אופנאגל והשחור, יליד אפריקה בנקלי קאבה.

„שיטת המשחק של הצרפתים מבוססת על התקפות מתפרצות, משחק מהיר ושוטף ויחד עם זאת משחק טאקטי מאורגן – כאשר ההתקפה המתפרצת שלה אינה מצליחה. כמו כן מזכירה אורטז במשחק ההגנה שלה את ההגנה האיטלקית המאסיבית (ראה ערך מילאנו). היא גם מנוהלת היטב בידיו של המאמן פישר".

לנצח את אורטז במגרשה הביתי, זאת איננה משימה קלה כלל ועיקר. כך מסתבר מהתוצאות האחרות בבית הגמר האירופי. אורטז, כידוע, הינה הקבוצה היחידה עתה עם שני ניצחונות (על מילאנו וריאל במאדריד). אבל ככל שתהיה המשימה הניצבת לפני מכבי ת"א, קשה יותר – היא בהחלט לא בלתי אפשרית.

„אנו חייבים לעלות אל הפארקט הצרפתי בידיעה ברורה שיש להילחם עד שריקה הסיום. זה חייב להיות מאבק ללא פשרות. כולם צריכים להיות חדורי אמונה מלאה ביכולתנו לנצח שם. ללא האלמנטים הללו – אין מה לחפש באורטז. מלחמה ואמונה!".

מי צריך לשחק מול מי

„שנית, אומר שרון, מהבחינה המקצועית יותר, נצטרך לתת את הדעת על עצירת ההתקפות המתפרצות של הצרפתים, תוך ניטרולם, במידת האפשר, של שחקני החוץ. נדמה לי, שנוכל להסתדר עם שחקני הפנים, בעוד שקלעי החוץ מסוכנים מאד".

„מוטי ארואסטי או חן ליפין, יצטרכו לשתק את אופנאגל, שהוא לא רק רכז מעולה אלא גם קלע מצויין של סלי 3 נקודות. מיקי ברקוביץ' או דורון ג'מצ'י, יהיו הממונים, לסירוגין, על עצירתו של האווארד קארטר השחור; ג'ונסון, מגי, לאסוף וקורנליוס, כל אחד כאשר יימצא בין הסלים – יצטרך להתמודד בגבהים עם שפלר, האקה וקאבה. אסור לשכוח גם את המחליף הראשון של אורטז, אורטגה, שאיננו נופל במאום משחקני החמישיה הראשונה".

התזמורת בקהל לא מפסיקה לנגן

אורטז, עיירה קטנה בדרום־מערב צרפת, ליד שרשרת הרי הפירנאים. 11 אלף תושבים. אולם כדורסל אחד עם 4100 מקומות ישיבה, „לה מוטס".

„בכל משחק, המקום הזה רחוש בצופים נלהבים, היושבים על הקווים ומעניקים אוירה ביתית חמה ומלהיבה מאד לקבוצה המקומית. בתוך הקהל, בעת שהיתי שם במשחק עם מילאנו, התמקמה תזמורת שלא הפסיקה לרגע את נגינתה. האולם איננו נח ולו לרגע אחד", מדגיש שרון.

מכבי ת"א תצטרך להתחשב בכל הרעש וההמולה. „לשחק עם כל הלב. לדעת שאחרי המשחק הזה, לא אפשר יהיה לתקן דבר. אנו מסוגלים לגבור עליהם, מהבחינה המקצועית הטהורה. הכל תלוי בעצם רק בנו", מרגיש עוזר־המאמן־המרגל, יאיר שרון. ■

משה לדר

שנה חדשה; הירהורי פגרה

כולם מדברים על היכולת הבינונית ומטה שמגלה מכבי ת"א במשחקי הליגה. מאשימים את מכבי בחוסר עניין. שדרים מיד־אליהו או מאולמות אחרים – נשמעים לא אחת מפהקים בפה מלא. הם אפילו לא מסתירים את העובדה שמשעמם להם שם כל אימת שמיקי מוסר לדורון או דורון למיקי.

גלי צה"ל אפילו אינם מקדישים ל„דרבי" התל־אביבי יותר זמן־שידור מאשר למשחק גליל־עליון – איתן־גבת. עם כל הכבוד – לא זה המשחק שכולם התפללו לראותו או להאזין למהלכו ב„צעד וחצי" האחרון.

16 משחקים – 16 נצחונות; 1786 נקודות לזכות; 1283 לחובה; ממוצע של 80-112 למשחק. זהו המאזן המרשים של מכבי הלא־מרשימה. משחקים קלים, כולם אומרים. פרשנים מאחורי תאי־זכוכית מתפלאים נוכח העובדה שבהרכב מכבי רואים בדקות האחרונות של ה„דרבי" את מיקי, מוטי, חן, דורון, מגי, לי, האווי וגרג, ולא את ליאור ארדיטי ואבי שילר. מביעים פליאה, נוזפים במכבי וחוששים שמישהו מן הכוכבים עוד עלול להיפצע במהלך משחק לא־חשוב (וכבר היו דברים מעולם – לי ג'ונסון מול מכבי חיפה בעונה שעברה). מעלים על נס את מולי קצורין של חולון על שהוא משתף במשחק עם הפועל חיפה צעירים ונותנים מחמאה למאמן החיפני יריב ורשיצקי, בגין עוז הרוח שהוא מגלה בהעלותו למשטח צעירים שהשדרים לא שמעו את שמם עד למשחק זה.

מן האולפן מנתחים את הנעשה במרחק כמה מאות מטרים/קילומטרים משם ושוכחים לציין רק עובדה קטנה אחת, אולי לא־כל־כך חשובה ונדחקת מן הזכרון. ביום רביעי הקרוב, 7 בינואר, תופיע מכבי באורטז במשחק גביע אירופה של להיות או לחדול.

אני מכיר עוד 11 מאמנים בליגה שהיו רוצים להיות באורטז עם קבוצתם. אבל הם לא יהיו שם. הם יהיו כאן וימשיכו לשחק מול מכבי והפועל רמת־גן, יוכלו לתרגל ככל העולה על רוחם, להכליל צעירים רבים ככל האפשר בהרכב. רק צבי שרף מסכן. הוא חייב לשלוף עד ל־7 בינואר שפן מן השרוול. יריב ורשיצקי, מולי קצורין, אלי ישראלי, ד"ר מנחם לס, אורי גינוסר ואיתן גרין לא יעשו זאת במקומו.

זו הסיבה שגם בדקות האחרונות של ה„דרבי", כשהלוח מורה על 30 הפרש ויותר, עדיין נמצאים מיקי ודורון, לי או קווין במגרש. פשוט צריך לתרגל אתם את מה שעתיד להתרחש בעוד פחות משבוע. מה לעשות ובובות האימון של מכבי אינן טובות די הצורך ? האם זו אשמתו של צביקה'לה ?

וכל זה — כלא היה...

יכול להיות שבסיום העונה הרגילה תיראה הטבלה כך: מכבי ת"א – 22 משחקים – 22 נצחונות – 44 נקודות. גליל, אליצור, חולון יהיו כבר עם 6־7 הפסדים כל אחת. איתן־גבת תהיה במקום השמיני, מה שיתן לה את הזכות להתמודד עם מכבי ת"א בפתיחת שלב הגמר־סל.

ואחר־כך יבוא השלב השני, שבו יישארו 4 קבוצות. שתיים מהן תיאבקנה על התואר; שתיים על המקומות 3־4.

ובשלב הזה, השני או השלישי והאחרון, יכולה לבוא הנפילה גדולה של מכבי ת"א. פציעה, הרחקה או „כח עליון" כלשהו, עלולים לשבש הרבה מן התכניות של מועדון האלופים. כל הנצחונות האסטרונומיים שהושגו בעונה הרגילה – יהיו כלא היו !

כבר היום אפשר לתאר את החגיגה בכלי התקשורת. סוף סוף יהיה משהו חדש גם בכדורסל. פוסטרים של האלופים החדשים יעטרו כל דוכן וכל חוברת. צ'יץ' יהיה פטור מן החובה להזמין לשבתו את מכבי. כאב הראש הזה יעבור למישהו אחר. לשיבוץ השנתי של פיב"א במינכן לא יסע שמעון מזרחי. יימצא כבר המתנדב שיעשה הכרה עם בורה סטנקוביץ', ליאון ונדל, רוברט ביסנל ועוד כמה ידידים טובים. תהיה לנו אלופה חדשה, תקוות חדשות. הטלוויזיה תתמקד בשמות חדשים, יחסית, לא כל כך פופולאריים, ובכלל – אלפי ישראלים ינהרו מכל רחבי אירופה כדי לראות את האלופה חדשה בפעולה.

ואז, כאשר זה יקרה – „ותשקוט הארץ". כולם יבואו על סיפוקם. לא עוד מכבי.

יש לא מעט אנשים שאומרים עכשיו: „מפיך – לאוזני אלוהים". אני מכיר כמה מהם. כמיהתם לראות קבוצה אחרת ברשימת האלופים, אחרי 17 שנות שיעמום מכבי, גוברת אפילו על ההגיון ש„פייר־פליי" הספורטיבי.

אם החזקנו בדעה, עד לפני שנתיים־שלוש, שטובה שיטת הגמר־סל במתכונתה הנוכחית – דהיינו שכל קבוצה בין 8 הראשונות טובים סיכוייה לזכות בתואר – הרי שבעונות האחרונות הפכו משחקי הגמר־סל לפארסה אחת גדולה. שום קבוצה לא שמה קצוץ על המשחקים בעונה הרגילה. כל אחת ותכניותיה העתידיות בידיה. „נגיע לשלב הגמר־סל ונראה" – אומרים מאמנים ואינם מתרגשים. אפילו אליצור נתניה עוברת לסדר היום אחרי הפסד לאיתן־גבת. הגמר־סל יציל את הכל. הפועל חולון או תל־אביב ? מה להם ולהפסדים בשלב הראשון ? כולם מחכים לסוף. שם, אולי, תצליח מישהי מהן לתפוס את מכבי ת"א בקלקלתה.

אומרים שזכותה של קבוצה הראשונה בדירוג לארח גם את המשחק השלישי והמכריע, במקרה שכל צד זכה בנצחון. כסף יענה על הכל. האמנם ?

חייבים למצוא שיטה חדשה. קבוצה המסיימת ראשונה בטבלה עם מקסימום הנקודות האפשרי, אינה צריכה להיות במצב שווה לקבוצה שבחלק מן המשחקים פישלה בצורה קשה. תזלזל מכבי ת"א במשחק עם איתן־גבת – יהיה עליה לשלם על כך בשלב הגמר־סל. אך לא יתכן שאליצור נתניה תעבור על כך לסדר היום ולא יקרה לה שום דבר בעקבות הפסד כלשהו, מקרי או לא. יותר מזה: לא יתכן שנצחון אפשרי של איתן־גבת על מכבי לא יתן לה מיקדמה כלשהי !

אבל באיגוד הכדורסל סבורים אחרת. שם רוצים לשים את כל הביצים בסל אחד. יישבר – יישברו הביצים כולן. יוותר הסל שלם – ננסה שוב בעונה הבאה.

כל אלה – הירהורי פגרה בלבד. לא מחייבים שום מוסד או נציג כלשהו. אך כל מי שבנוסף להירהורי פגרה יראה בדברים גם פרק בתורה ההגינות – כדאי לו להקדיש מחשבה שניה לנושא. ■

ראינו את הגבס על היד בשבוע שעבר ביד־אליהו. ריצ'י ג'ונסון ישב על הספסל של מכבי חיפה, לא שותף לבושות הגדולות של קבוצתו במשחק עם מכבי ת"א. על היד המגובסת (בתמונת המסגרת) נכתב: „אנו זקוקים לך, החלמה מהירה". על החתום: דורותי. מיהי דורותי? ריצ'י: „האמא של ארי וירדן רוזנברג. אשה נפלאה". איחוליה־תקוותיה עזרו. שלושה ימים מאוחר יותר חזר ריצ'י למגרש, למשחק מול הפועל רמת־גן, בריא וחזק, קלע 20 נקודות. לא עוד גבס. צילום: הנס אנגלסמן.

עשית טוטו היום?

השבוע במשחקי הליגות הלאומית והארצית
מינימום הפרס הראשון:

450 אלף ש"ח

הלואי עלי

מינימום כלל הפרסים:
מיליון ש"ח

ספורט טוטו
המועצה להסדר ההימורים בספורט

התחזיטוטו

שישו שכטמן

שמעון מנחם (מימין), שחקן מכבי נתניה בעימות עם חזי שירזי מבני יהודה, בשבת האחרונה בגביע הטוטו. (צילום: גרי אברמוביץ')

תחזית למחזור 18

1. מכבי יבנה – בני־יהודה: מכבי יבנה המתאוששת (3 ניצחונות רצופים) תלמד השבת כי המלאכה טרם נשלמה, ועוד ארוכה הדרך: מול בני־יהודה הטובה ובעלת הרצון לנצח תמיד, לא יזכו ביותר מנקודה. 0–0 בשנה שעברה.

2. מכבי חיפה – מכבי פתח־תקוה: מכבי חיפה, לדעתנו, תתמודד עד סוף הליגה על הבכורה. השבת יזכו בניצחון, למרות שירון פרסלני יצטיין כהרגלו מול קבוצת נעוריו.

3. בית״ר ירושלים – הפועל פתח־תקוה: בית"ר „הוציאה את המזל הרע החוצה" בהפסד מול לוד. השבת יחזרו ויוכיחו מי „בעל הבית" של הליגה. האורחים לומדים בחודש של מפגשים מול צמרת הליגה (הפסד לבני־יהודה, תיקו נגד מכבי חיפה) שעוד מוקדם לשמוח. 1–3 אשתקד.

4. שמשון ת״א – מכבי נתניה: הרחק מקהל אוהדיה, ובמגרש טוב, תראה השבת נתניה שכר לכדורגל הטוב שהיא מציגה באחרונה. גם אם לא תשחק טוב הגיע הזמן ששמשון (11 משחקים ללא הפסד) תנצח. 2 בטוטו כמו בשנה שעברה (1–3).

5. בית״ר ת״א – מכבי ת״א: שבוע לאחר המפגש הכושל ביניהן, בגביע הטוטו, יתמודדו בית"ר ומכבי ת"א בליגה. נראה לנו שמכבי תחזור למסלול הניצחונות.

6. בית״ר נתניה – הפועל ת״א: למרות שנתניה כבר צברה נקודות החודש, אנו מציעים להוסיף גם X ל־2. פשוט, לא נראה לנו מי משחקני האלופה מסוגל להבקיע.

7. הפועל לוד – הפועל כפ״ס: הלהיט התורן של הליגה – הפועל לוד – תרצה להוכיח שמשהו מהותי השתנה בקבוצה.

האורחים, מאידך, הוכיחו יותר מפעם אחת העונה שהם יודעים ואוהבים כדורגל טוב. משחק פתוח במגרש ומשולש בטוטו.

8. מכבי יפו – הפועל באר־שבע: יפו היתה רוצה להעתיק את טבלת גביע הטוטו לליגה. באר־שבע תרצה לשכוח מהר את ההפסד מול בית"ר נתניה, ולחזור על הניצחון (2–0) מהשנה שעברה. כמעט ההזדמנות האחרונה של יפו לאסוף נקודות. 1, X, 2.

9. הפועל יהוד – הפועל מרמורק: הפועל יהוד עלתה למגרש בגביע הטוטו בהרכבה המלא, וניצחה את הפועל ירושלים. בגישה מול הקבוצה הסימפטית ממרמורק יש לה יתרון גדול. אנחנו מציעים משולש להפתעה אפשרית.

10. הפועל בית־שאן – בית״ר רמלה: עד סוף העונה תפסיד ודאי בית שאן במגרשה, אולם לא נראה לנו שהפסד הראשון יהיה דווקא מול קבוצה ביתית מובהקת אחרת. 1, X.

11. הפועל רמת־גן – הכח ר״ג: הפועל ר"ג עסוקה כמעט חודש ברציפות במשחקי דרבי, בליגה ובגביע הטוטו. שתי הקבוצות מצויות במשבר, ומי שיבקיע שער, יזכה כנראה במשחק. 0–1 להפועל אשתקד, ומשולש בטוטו השבוע.

12. הפועל חדרה – מכבי רמת־עמידר: שתי קבוצות שנמצאות בכושר לא רע, אבל כבר הפתיעו אותנו בעבר. נראה לנו שלטוטו, כרגיל בליגה הארצית, 1 ו־X מתאים מאוד. 2–2 בשנה שעברה.

13. הפועל חולון – הפועל ירושלים: כמו ה„אחות הבכירה", גם הפועל ירושלים הפסידה השבת במסגרת שא"נה מחייבת. בניגוד לבית"ר, היא יכולה להפסיד גם השבת. משולש.

14. מכבי שעריים – הפועל חיפה: הפועל חיפה איבדה מעט מרוח הלחימה שלה. שעריים תרצה במשחק זה להיזכר במפגש לפני שנה (1–1 בליגה הלאומית). למרות שבטבלה המרחק בין הקבוצות גדול, הסיכויים נוטים לביתיים.

הליגה הלאומית
(לאחר המחזור ה־13)

1.	בית"ר ירושלים	15–31	30
2.	בני־יהודה	11–18	23
3.	הפועל כפר־סבא	13–20	22
4.	הפועל פתח־תקוה	10–18	21
5.	מכבי חיפה	10–13	21
6.	שמשון ת"א	7–13	20
7.	הפועל לוד	8–13	19
8.	מכבי תל־אביב	11–16	17
9.	מכבי פתח־תקוה	12–13	16
10.	הפועל תל־אביב	11–10	16
11.	בית"ר תל־אביב	18–13	15
12.	הפועל באר־שבע	11–8	14
13.	מכבי יבנה	16–12	14
14.	מכבי נתניה	19–12	13
15.	מכבי יפו	23–10	9
16.	בית"ר נתניה	32–7	7

הליגה הארצית
(לאחר המחזור ה־13)

1.	הפועל חיפה	9–19	23
2.	הפועל חדרה	14–20	22
3.	הפועל ירושלים	15–17	22
4.	הפועל יהוד	14–17	21
5.	מכבי שעריים	7–13	20
6.	צפרירים חולון	8–13	20
7.	הפועל עכו	13–16	20
8.	מכבי עמידר	13–11	20
9.	הפועל טבריה	18–19	17
10.	בית"ר רמלה	14–12	17
11.	הפועל ר"ג	10–6	16
12.	הפועל בית־שאן	16–12	15
13.	הפועל מרמורק	21–16	14
14.	הכח רמת־גן	16–9	14
15.	בית"ר נהריה	11–7	11
16.	הפועל דימונה	17–9	8

הצעות השבוע

משחק	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
1	2	X	X, 2	1, X, 2
2	1, X	1	1	1
3	X	1	1, X	1, X
4	1	1, 2	X	X
5	2	1	X, 2	1, 2
6	2	1, X	2	2
7	X	2	1, X	X
8	1	X, 2	X	1, 2
9	1, 2	1, 2	1, X	1
10	1	X, 2	1	1, X, 2
11	X, 2	X	X	1, X, 2
12	1	1, X	1, X, 2	2
13	X	1	X, 2	1
14	1, X	2	X, 2	1, 2
שלשות	1	1	1	3
כפולים	4	6	7	4
טורים	16	64	384	432

שיטה מצומצמת

משחק	טופס מלא	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
5	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
6	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2
7	1, X, 2	2	X	1	2	X	1	2	X	1
8	1, X, 2	X	1	2	1	2	X	2	X	1
9	1, X, 2	1	2	X	X	1	2	2	X	1
10	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X
11	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2
12	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X
13	1, X, 2	2	2	2	X	X	X	1	1	1
14	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

שלשות 5
כפולים 4
3,888 טורים מלא
432 טורים בשיטה המצומצמת

גדול יותר טוב יותר

קארים עבדול ג'אבאר עלה במשקל אבל בעיני רבים – גם השתפר בתחומים חדשים במשחק

אלכס דורון

הסיסמא בלוס אנג'לס לייקרס כיום, היא: „גדול יותר – טוב יותר" והיא מתייחסת לקארים עבדול ג'אבאר, הסנטר ש„יחליף" קידומת ל־40, ב־16 באפריל ויהיה אז הקשיש בשחקני הליגה.

המהירות, הזריזות והגמישות כבר לא מה שהיתה אבל קארים מצא דרך אחרת לבסס את נוכחותו בין הסלים: הוא פשוט עלה במשקל, אבל הדבר מתבטא במסת־שרירים, לא בשומן. בסיום העונה הקודמת היה משקלו כ־110 ק"ג. עתה משקל גופו: 130 ק"ג. תמיד היה מודע לכושרו הגופני, בפגרה עסק בהרמת משקולות ובתירגול רב.

„המשקל הנוסף", הסביר בימים אלו לכתב „יו.סא.איי.טודיי", עוזר לי שלא לחטוף נוק־אאוט בקרבות מתחת לסל, לא לאבד בהם את שווי המשקל. בעבר זה לא קרה".

תוספת המשקל היא רק פן אחד במה שעשה קארים עבדול ג'אבאר, כדי להתאים עצמו לדרישות המשחק, בתקופה שבה רואים היטב את ביטויי הגיל ביכולתו. פן נוסף: הוא התאים עצמו לקצב. בעבר נהגו לא אחת לבקר על שאינו יורד להגנה, כאשר קבוצתו חוזרת מהתקפה מסחררת. עתה הוא נשאר יותר זמן מאחור. „כיום איננו זקוקים לו כל כך בצד האחר של המגרש, לכן הגיוני שישאר יותר מאחור", הסביר מג'יק ג'ונסון. אבל ברור לכל שכאשר צריכים אותו בהתקפה – הוא שם. „אנרגיה משומרת", כך הגדיר אותו בימים אלו אחד מפרשני הכדורסל של ארה"ב.

לפני ימים אחדים ביצע את העבירה ה־210 שלו העונה – וגם בתחום הזה הוא ראש וראשון. זה התחום השביעי, בתחומים האישיים שיש להם מדדים סטאטיסטיים, שבו קארים הוא ראש וראשון, המוליך ברשימה, „אלוף" ו„מלך" – בכל הזמנים. כבר כאשר ביצע את העבירה ה־194 העונה, הוכתר.

את העונה החל כאשר לחובתו 4000 עבירות אישיות, שצבר ב־17 עונות כמקצוען. רק ארלוין הייס הקדים אותו אז. עתה קפץ מעליו בדירוג הזה. ג'אבאר הוא ראש וראשון בדקות משחק, בנקודות שקלע, במשחקים בהם הופיע, בקליעות שדה, בנסיונות קליעה מהשדה ובחסימות („גגות").

זלמי שמתעניין הוא גם שלישי בריבאונדים – אחרי ביל ראסל שקטף ב־5500 יותר ממנו (מעל 21 אלף) ואחרי ווילט צ'מברליין שקטף ב־7800 יותר ממנו (כ־23,900).

לא אחת העונה הוא מוצא עצמו על הספסל, בגלל בעית עבירות – מה שלא היה אופייני לו קודם לכן. כאשר אינו יורד להגנה חמש פעמים במשחק ונשאר להמתין לכדור מחבריו המתגוננים – הוא משמר בכך לא מעט מן האנרגיה שלו. חישוב ברור יסביר זאת: כל התקפה בנ.ב.א. נמשכת 24 שניות. עם החלפת כיוון זה 48 שניות. חמש כאלו פירושן יותר משתי דקות – וזה פרק הזמן שבו יכול קארים לנשום...

אשתקד היה הממוצע שלו 33 דקות וחצי למשחק. השנה ירד ל־32.5. הממוצע שלו בקליעות 17.5, לעומת 23.4 אשתקד, אבל בריאבונדים הוא השנה 6.9, בממוצע לעומת 6.1 אשתקד.

מבין הסנטרים רק אקים מיוסטון, מוזס מאלון מוואשינגטון, ג'ו בארי קארול מגולדן סטייט ורוברט פאריש מבוסטון, בעלי ממוצע טוב משלו. קארים ירד ל־11 נסיונות קליעה מהשדה בממוצע למשחק, לעומת 20 בעבר. הוא משיג 60 אחוז דיוק – שיעור נפלא, בעבר הצליח בכך רק בשתי עונות, בצעירותו. יתר המשקל – שימו לב: לא מדובר בעודף – וכוחו הרב יותר, מאפשרים לו להימצא קרוב יותר לסל.

ואם כבר מדברים על שיאים ושיאנים בכל הזמנים: ד"ר ג'יי מפילדלפיה שזו העונה האחרונה שלו בנ.ב.א. זקוק ל־900 נקודות בערך כדי להדביק את ג'אבאר וצ'מברליין ולהיות כמוהם בעל 30 אלף נקודות ויותר בקריירה במקצוען. מוזס מאלון ואדריאן דנטלי קרובים מאד לנקודת ה־20 אלף שלהם: מאלון זקוק לכ־1500 ודנטלי לכ־1900. ■

הרכז המושלם

1980. סידרת הגמר בין פילדלפיה 76' והלייקרס מלוס אנג'לס. קארים עבדול ג'אבאר ולהקתו נמצאו כבר ביתרון 2–3 והגיעו לספקטרום בפילדלפיה, למאבק השישי. שעה קלה לפני תחילת המשחק השתרר לפתע הלם במחנה הצהובים־סגולים: קארים לא חש בטוב. פציעה קודמת מטרידה אותו והוא אינו מסוגל להתייצב לדו קרב הגדול. לאחר שהרוחות נרגעו מעט, נשמעו שם הערות־ניחומים: מילא, נותר לנו עוד משחק, שביעי, בבית.

את מקומו של ג'אבאר כסנטר, תפס אותו ערב לא פחות ולא יותר אלא הפוינט־גארד הצעיר מג'יק ג'ונסון והוא שנתן שם הצגה בלתי נשכחת: 42 נקודות, 15 ריבאונדים ו־7 אסיסטים. מתוך הרגל, גם הירבה לחזור לעמדת הרכז הקבועה שלו. הלייקרס ניצחו – וזכו כבר באותו לילה ב„אליפות העולם" של הנ.ב.א.

אם מג'יק היה פצוע אותו ערב, איש לא היה מסוגל להחליפו בתפקיד הנחשב בעיני כל המומחים לתפקיד המפתח בכדורסל המודרני: פוינט־גארד – רכז וקלע – האיש המכוון את ההתקפה, מוליך כדור, מכניסו למי שפנוי, לעתים קולע בעצמו. חייב לקלוע. בקיצור: מנהיג הקבוצה.

טול את אייזיה תומאס מדטרויט או את מג'יק מהלייקרס – ותבחין בהבדל.

יוסטון רוקטס עולה על הפארקט עם שני מגדלים מפחידים – אקים אולג'וואן ורלף סמפסון שאיש בנ.ב.א. טרם מצא את הנוסחה איך לעצור אותם – אך הכל תמימי דעים על כך שלכלל אליפות הם לא יגיעו, בעיקר עקב חסרונו של פוינט־גארד מהשורה הראשונה. רוברט ריד איננו כזה.

פוינט־גארד קלאסי היה בוב קוזי, וגם אוסקר (ביג או) רוברטסון. כיום אלו הם מג'יק, אייזיה תומאס, סידני מונקריף ומוריס צ'ייקס.

צ'ייקס, 30 (8 בספטמבר 56'), רק 1.86 מטר, יליד שיקאגו ובוגר מיכללת מערב טכסאס, פחות מבריק ולכן אולי פחות פופולארי ממג'יק ואייזיה – אך ללא ספק אחד היעילים בליגה, בעיקר בהגנה. גם בהתקפה אינו קוטל קנים.

זו העונה התשיעית שלו בנ.ב.א. – כולן בפילדלפיה. רק ב־83' היה אלוף הליגה. ארבע פעמים היה בחמישיה הראשונה של טובי המגינים; פעמיים אול־סטאר, במשחק הכוכבים השנתי. עתה הוא נראה בשיאו. בפליי־אוף אשתקד קלע בממוצע 21 נקודות, 5 ריבאונדים ו־7 אסיסטים.

בפתיחת העונה הנוכחית הגיע לממוצע של 17.7 נקודות, 3 חטיפות (החוטף השלישי בליגה), 8.5 אסיסטים (רביעי בנ.ב.א.). הוא מחזיק בשיא האסיסטים: 18 – שקבע ב־7 בנובמבר מול סאן אנטוניו.

הוא ללא ספק המהיר בין הפוינט־גארדים, ויש אומרים בין כל שחקני הליגה. לראותו בפאסט־ברייק דורסני – התקפה מתפרצת אופיינית מאד לקבוצה שבה הוא מככב – מזכירה תקיפה אווירית.

אייזיה תומאס אמר עליו: „רק בהתמודדות עם צ'ייקס, אני מרגיש שמרויח את כספי ביושר. לרוץ אחריו בעת שהוא תוקף – זה סיוט, לתקוף אותו כאשר הוא לוחץ בשמירה – זה סיוט של אמצע הלילה".

צ'אק דיילי, מאמן דטרויט, לשעבר עוזר מאמן פילדלפיה: „אם מוזס מאלון או אפילו ד"ר ג'יי נעדרו ממשחק, הנזק לא היה גדול כפי שהוא בעת שצ'יקס חסר". דיילי סבור כי הוא הרכז ההגנתי הטוב ביותר בנ.ב.א. „אינטיליגנטי, ממושמע, מאלתר ממדרגה ראשונה. בקיצור: השחקן הקבוצתי המושלם. מוריס צ'יקס הוא שחקן שכל מאמן רוצה בו", קבע דיילי. ■

לפגרה – מבלי להפסיד משחק

צבי גלפרין

השבוע הסתיימו משחקי הסיבוב הראשון בליגות, והקבוצות יצאו לפגרה שתסתיים בשבוע הראשון של פברואר.

רוב הקבוצות המשתייכות ל„הפועל" ינצלו את הפגרה למשחקי אליפות „הפועל" שיחלו ב־10.1.87, באולמות השונים ברחבי הארץ.

עיון בטבלאות הזמניות שפורסמו השבוע ע"י איגוד הכדורסל מבליט את העובדה שישנן קבוצות שבמשך כל הסיבוב לא נחלו הפסדים, ולמעשה מכירים רק את המושג ניצחון. הקבוצות שלא נוצחו הן: מרום הגליל, דגניה ב', יזרעאל־עפולה, הפועל עוג"ר עפולה, מכבי בני־ביאליק, מכבי חיפה/הר־הכרמל, מכבי יהודה חדרה, הפועל כפר־ויתקין, הפועל רעננה, מכבי הדר ראשל"צ, הפועל חרמש גבעתיים, מכבי צבר ראשל"צ, הפועל נס־ציונה, מכבי רימון י"ם, א.ס. אשקלון והפועל ב"ש.

התוצאות שנתקבלו השבוע מאיגוד הכדורסל:

מחוז עמק־הירדן

רמות גולן – נוה אור חמריה 38-53.

מחוז חיפה

הפועל חיים חיפה – אליצור ק. אתא 35-67, מכבי ק. ביאליק – הפועל יגאל חיפה 20-52.

מחוז מערין

הפועל נהריה – אליצור עכו 45-56, ראש הניקרה – אליצור שלום ק.אתא 27-44.

מחוז עמקים

הפועל נהלל – קישון העמק 0-2 (טכני), הפועל עוג"ר עפולה – נצרת עלית 34-40.

מחוז בית־שאן

יזרעאל־עפולה – מעלה אפרים 0-2 (טכני).

מחוז שרון

א.ס. יחדיו רעננה – מכבי מזרח רעננה 28-40, בני הרצליה – מכבי מזרח־רעננה 29-88 (בטעות נכתב שבני הרצליה משתיכת להתאגדות „הפועל". היא אגודה עצמאית, ואינה משתייכת לאף מרכז).

מחוז נתניה

אליצור מ.ס. נתניה – מכבי נתניה 28-45, אליצור נתניה – מכבי קובה נתניה 11-65.

מחוז שומרון

מכבי יהודה חדרה – בחן 18-48, בית־יצחק – מגל 38-54, מכבי יהודה חדרה – בית־יצחק 26-61, מגל – בחן 21-37, גבעת עדה – ג'ת 17-108, מגל – גבעת עדה 26-51, מעגן מיכאל – גן־שמואל 26-39, גן־שמואל – מכבי חדרה 29-74, מעגן מיכאל – פרדס חנה 27-43.

מחוז דן

מכבי ת"א – אליצור בני ברק 25-61, אליצור משה"ב ר"ג – אליצור גבעתיים 29-39, מכבי ת"א – אליצור משה"ב ר"ג 42-48, מכבי שלום ר"ג – בית"ר ר"ג 18-59, הדס חולון – ברוש גבעתיים 41-49.

מחוז פתח־תקוה

אלון גבעתיים – א.ס דני רמה"ש 31-38, אליצור אגוז ק"א – הפועל דקל רעננה 13-89, אליצור אגוז ק"א – הפועל פ"ת 38-48, הפועל אלון גבעתיים – גבעת השלושה 25-37, מכבי כלנית הוד השרון – מודיעים 0:2 (טכני), מכבי כלנית הוד השרון – מכבי מרכז ת"א 48-55.

מחוז תל־אביב

א.ס רמה"ש – מגל גבעתיים 48-54, מכבי הדר ראשל"צ – אליצור בתים 29-78, מכבי הדר ראשל"צ – ברוש חולון 40-49, מכבי אשכול פ"ת – הפועל צפון ת"א 2–0 (טכני), מכבי הדר ראשל"צ – מכבי רעננה 37-75, והפועל צפון ת"א הורחקה מהמשך השתתפותה במשחקי הליגה במחוז תל־אביב בגלל אי הופעות רבות).

ליגות הילדים יוצאות לפגרה, זמן טוב לקבוצות הפועל להתכונן למשחק אליפות הפועל ברחבי הארץ ■ לא מעט קבוצות עוד לא נוצחו

מחוז שפלה

חרמש גבעתיים – אס"א ת"א 28-85, בני־יהודה ת"א – מכבי רמת־חן 18-51, בני ברית יפו – הפועל ת"א 25-72, מכבי צפון ר"ג – מכבי צפון ת"א 29-67.

מחוז מרכז

א.ס אור־יהודה – א.ס סביון/מונסון 30-46, א.ס אור־יהודה – הפועל יהוד 38-47, הפועל לוד – אליצור צפון דוד רמלה 33-71, אליצור ראשל"צ – מ.ס רמת אפעל 40-45, הפועל יהוד – בני יהודה/ בארבור 15-30, מכבי צבר ראשל"צ – הפועל חרוב חולון 38-51, מכבי צבר ראשל"צ – הפועל לוד 34-65.

מחוז שורק

אליצור יבנה – הפועל ראשל"צ 48-54, נען – גבעת־ברנר 32-59, נס־ציונה – מכבי רחובות 22-45, נען – מכבי רחובות 26-55, נען – נצר־סירני 59-66, ק.שילר – נצר־סירני 21-35, ק.שילר – גבעת־ברנר 44-65.

מחוז ירושלים

אליצור בית שמש – אליצור י"ם 30-41, מכבי רמון י"ם – אליצור עוזיאל י"ם 23-83.

מחוז נגב

עומרים עומר – אליצור גוש קטיף 55-56, הפועל ב"ש – בניש חצרים 24-91, עומרים עומר – בניש חצרים 21-34, עומר – רביבים 35-61.

מחוז דרום

אליצור אשקלון – שער הנגב 21-68, הפועל זית שער הנגב – אליצור אשקלון 41-49, אליצור נתיבות – באר־טוביה 26-52, ארז – אליצור עוזתה 34-35, באר טוביה – ארז 33-46, הפועל אשדוד – שער הנגב 21-60, באר טוביה – עירוני ק.גת 38-50. ■

סינגלית, היא אלופה הנוערות עד גיל 16.

שחקני התיאטרון הבטיחו גומלין

להם הגיעו לשם לאחר הפסד במשחק ליגה בשבת – אבל עד מהרה נעלם מצב הרוח השפוף. לחלק מהם זו היתה פגישה ראשונה עם עולם אחר, עולם של כוכבים אחרים.

25 כדורגלני נוער בני 17–18 של הפועל באר־שבע, עתודת הקבוצה הבוגרת של המועדון, היו אורחי תיאטרון באר־שבע בהצגת „מקהלת אי הסכמה", שהיא עתה „להיט". המאמן בועז מאור והמנהל שמעון לב יזמו את הערב התרבותי. הכל הופיעו אליו במיטב בגדיהם, כיאה לביקור בתיאטרון. לפני ההצגה נפגשו עם שני כוכבי הבימה אבי אוריה ונתן דטנר, המגלמים בהצגה את התפקידים הראשיים. שוחחו מעט על כדורגל ויותר על תיאטרון. לב „סחט" הבטחה ששחקני התיאטרון ישיבו ביקור גומלין במגרש הביתי של הכדורגלנים ויראו אותם במשחק ליגה.

בין המשתתפים באותו אירוע: יוסי אביטן, אחיינו של שלום אביטן; גיורא נומה, בנו של אברהם נומה מכוכבי העבר של באר שבע, טל עופר, בנו של אליהו, לשעבר מאמן ושחקן בבאר־שבע ובבית"ר ירושלים.

משחק לבני 6 עד 66

באולימפיאדת לוס־אנג'לס, בקיץ 1984, עשה „הספורט הלבן" צעד ראשון כדי להיכנס לתוכנית המשחקים האולימפיים. שמונה טניסאים צעירים, ביניהם הישראלי עמוס מנסדורף, השתתפו בטורניר ראווה. בסיאול יהיה הטניס ענף אולימפי רשמי, ככל הענפים האחרים. הבדמינטון (כדור נוצית) הולך עתה בדרכי הטניס

ויקטור יוסים: בקרוב ענף אולימפי

ובסיאול יתקיימו תחרויות ראווה במשחק זה. בברצלונה 1992 ייחשב כבר ענף אולימפי.

בישראל פעילים כיום כ־500 חובטים בכדור נוצית ובתקופה הקרובה תיכנס האגודה הישראלית לבדמינטון, כחברה מלאה בהתאחדות לספורט, כאשר יוחלט בדיוק מה יהיה חלקו התקציבי של הבדמינטון, בהשוואה לשאר 18 ענפי הספורט שההתאחדות מאגדת כיום תחת קורת גג אחת.

ויקטור יוסים (32), לשעבר שחקן נבחרת הנוער של ברית־המועצות, הוא מאמן נבחרת ישראל בבדמינטון ומופיע במדי מכבי ראשל"צ, סגנית אלופת המדינה. לדבריו המשחק מתאים לבני שש עד ששים־ושש.

כמו הטניס גם הבדמינטון הוא ספורט של מקצוענים שיש בו פרסים כספיים נכבדים. בתחרות „אול אינגלנד", בווימבלי, שאותה משווים בחשיבותה לווימבלדון של הטניס, זוכה המנצח בפרס של 50 אלף דולר. מנצח סידרת ה„גראנד פרי" יכול לגרוף לכיסו פרס בסך 300 אלף דולר.

גדולי הבדמינטון בעולם מככבים במזרח הרחוק. סין נחשבת למעצמה מספר 1 בעולם. נאבקות עמה על כתר זה אינדונזיה, מאלזיה והודו. לעומתן, דנמרק, אנגליה, שוודיה והולנד הן בדרג שני. ישראל – בדרג השלישי. המצטיינים בארץ הם בני משפחת מוזס: ראובן (20) אלוף ישראל, אחיו אמיר (16) המדורג במקום השלישי, אחותם

ITALIA'90

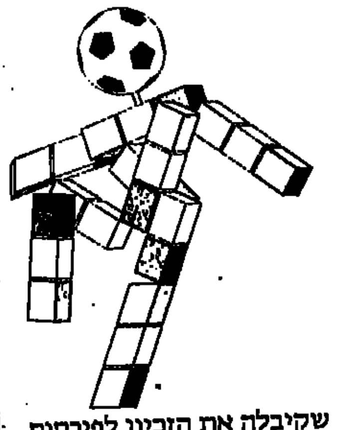

הסמל והקמיע של משחקי 1990

בעוד כשלוש שנים תארח איטליה את מונדיאל הכדורגל של 1990. ההכנות שם כבר בעיצומן. המארגנים קבעו את סמל הטורניר ואת הקמיע. הסמל עוצב בידי האמן ויטוריו פיקוני, 35 מהעיר רייטי – שזכה בתחרות בין אמנים בנושא זה. מעצב הקמיע הוא לוצ'יו בוסקרדין, 44.

לצורך מימון המשחקים התקשרה הועדה המארגנת בחוזה עם חברה מיוחדת, שקיבלה את הזכיון לפירסום בכל האיצטדיונים ולה הזכות הבלעדית לשימוש בקמיע ובסמל.

בית־ספר חדשני לכדורסל בחולון

לאחר הרצה של שלושה חודשים, נפתח בשבוע שעבר רשמית בחולון, על סופגניות ומיץ, בית־ספר נוסף לכדורסל: „ופשונית", השייך לקאונטרי־קלאב בשכונת בן־גוריון ומנוהל בידי חברת „מונק". ייחודו: לעומת אגודות הספורט הכובלות אצלן את הילדים לאורך שנים, מבלי לאפשר להם להשתחרר מרצון – יכולים הילדים להשתחרר,

ישראל אלימלך ו„אנימל" (החיה) בניסטר עם ילדי ביה"ס
(צילום: צביקה ישראלי)

אוטומטית, מיד בסיום לימודיהם בכיתה ח'. כל ילד יכול אז לשחק היכן שיחפוץ. (הדוגמא: מועדון הגדנ"ע בכדורגל).

בעל הרעיון הוא מנהל המיתקן, מאמן הכדורסל אלי קושניר. המנהל המקצועי הוא כוכב הפועל חולון ונבחרת ישראל ישראל אלימלך, תושב שכונת בן־גוריון. האתגר שזרק אליו קושניר, התאים לו. הוא רואה בכך תשתית לכדורסל העתיד בישראל.

בפתיחה החגיגית הופגשו הילדים, ההורים ו..כוכבי כדורסל מהליגה הלאומית, שבאו להדגים תרגילי ראווה וכן משחק סימולטאני בין הבין־לאומיים של חולון אבי מאור, עופר יעקובי, המנהל ישראל אלימלך, „אנימל" קני בניסטר ו..חביב הילדים, דורון ג'מצי. הוא נהנה במיוחד לחתום לילדים למזכרת.

לפני כן הופגשו ההורים לשיחה עם „מר כדורסל", המאמן הוותיק יהושע רוזין, שהירצה על הצורך בעידוד הילדים ובקשר רצוף עם ההורים.

יוסי רוזנברג

חדרי הנוחיות שפגעו בגלעד בלום

דבר מוזר קרה לגלעד בלום בתחרות האחרונה שלו השנה, בחודש שעבר בהולנד. בגלל בית־שימוש ומקלחת משותפים לשני חדרים, במלון שבו אוכסנו הטניסאים שבאו לטורניר הזה, הפסיד בלום חמש נקודות יקרות בדירוג. ה"אי.טי.פי. הממוחשב, שהיו מעלות אותו עשר מקומות בדירוג העולמי.

הסיפור שהיה כך היה: היתה זו תחרות על סך 25 אלף דולר ואירוח. לכן קיבלה דירוג של 2 כוכבים. גלעד הגיע בה לחצי הגמר המעניק לו 15 נקודות אי.טי.פי. מכיוון שהמפקח על התחרות טען שהאירוח במלון – שירותים משותפים לשני חדרים – אינו ממלא את דרישות האירוח הקפדניות של האי.טי.פי הוא קיצץ למארגנים כוכב אחד מבין השניים ולגלעד הפחית 5 נקודות, שהיו מעלות אותו למקום ה־140 בעולם.

גלעד נאלץ להסתפק במקום הלא פחות מכובד, 150 וכך עבר על פניהם של קלאודיו פאנטה האיטלקי (152), היינץ גינטהרדט (שוויץ), 156, הנס גילדמייסטר, 158, שבעבר הלא רחוק תפסו מקומות בין 50 הטובים בעולם.

בלום עשה השנה קפיצה נחשונית מהמקום ה־460 ל־150. ב־11 טורנירים בהם השתתף צבר 92 נקודות אי.טי.פי. ממוצע של 3 נקודות בלבד מפרידות בינו למקום ה־100.

סרג'יו ליבדינסקי

הספר השלישי בסדרה

ציידי הממותות

אחרי ההצלחה המסחררת של „שבט דב המערות" ו„עמק הסוסים", הופיע הספר השלישי בסדרה „ציידי הממותות" מאת ג'ין מ. אואל.

ספרית מעריב

תלוש הזמנה

תנאי רכישה בתשלומים:
הרוכש ספר אחד ישלם במזומן.
הרוכש שני ספרים ישלם בשני תשלומים, שווים ורצופים.
הרוכש שלושה ספרים ישלם בשלושה תשלומים, שווים ורצופים.

לכבוד ספרית מעריב
ת"ד 20208 תל אביב 61201
נא לשלוח אלי את הספר/ים
□ שבט דוב־המערות (2 כר') המחיר –.33 ש"ח
□ עמק הסוסים (2 כר') המחיר –.45 ש"ח
□ ציידי הממותות (2 כר') המחיר –.45 ש"ח
מצ"ב ___ המחאות לפקודת „ספרית מעריב".
בסך כולל של ___ ש"ח

שם ___
ת.ז. ___
כתובת ___
מיקוד ___
טלפון ___
תאריך ___ חתימה ___